

ПАГОНЯ

РЭГІЯНАЛЬНЫ АГЛЯД: ГОРАДНЯ — ВІЛЬНЯ — БЕЛАСТОК

ЗАСНАВАНА ў 1920 г.

№ 12 (26)

14—20 траўня 1993 г.

Кошт 5 рублёў

ЯК БУДУЮЦЦА ў СЛОНІМЕ. Апавядае дэпутат.

КРАІНА БЕЗ КОННЫХ СТАТУЙ. Гутарка з менскім скульптарам В. Янушкевічам.

ГОД ПАЛЯЎНІЧАГА. Урыўкі з дзёньніка Ч. Мілаша.

П Р А Г Р А М А ТЭЛЕБАЧАНЬНЯ НА ТЫДЗЕНЬ. Менск — Варшава — Масква.

Камуністычная здрада на нашай зямлі выяўляе пэрманентны характар і абумоўлена тым, што камунізм ня мае ніякага дачынення да Беларусі і беларускага народа. Гэта чужародная зьява, прынесеная на Беларусь з Расеі ў часе 1-й сусветнай вайны бальшавізаваўшым расейскім войскам. У канцы 1918 года бальшавіцкія войскі ўварваліся ў Беларускае Народнае Рэспубліку, вязучы з сабой у аблозе калябаранцкі ўрад Жылуновіча і іншых нацыянал-камуністаў. 1-га студзеня 1919 года аб'явілі аб стварэньні марыянэткавай бальшавіцкай БССР, якую праз два месяцы самі ж і ліквідавалі. Потым ў 1920 годзе вымушаныя былі яе зноў аднавіць галоўным чынам па той прычыне, што беларускія камуністы-калябаранцы з прыдуманай «ураду» былі дрэннымі здраднікамі — трымаліся за Беларусь, за сялянскую культуру. Прышлося іх бальшавікам неўзабаве ўсіх расстраляць, рэпрэсаваць і накіраваць на той свет.

Наступнае пакаленьне бальшавіцкіх халуду на Беларусі хутка ўцяміла, як трэба сябе паводзіць. Здрадніцтва было даведзенае да паталагізму — прадавалі бацькаўшчыну, веру, сяброў, бацьку, матку, мову, культуру, гісторыю, гонар. Спальнічалі выслушкіца ў нізасці, поўзалі на каленях,

Здрада — спосаб існаваньня

Зянон Пазыняк

аддана плявалі на свой род, а ў канцы ўсяго атрымлівалі кулю ў патыліцу, так і не зразумеўшы «за што». Нашчадкі тых халуду кіруюць цяпер. Эстафета прадаўжаецца.

Год назад паміж шматлікімі грамадзкімі арганізацыямі Беларусі (акрамя камуністаў) і кіруючымі структурамі было падпісанае Антыкрызіснае пагадненьне аб аб'яднаньні намаганьняў на абарону суверэнітэту ў выніку пагрозы незалежнасьці Беларусі. Пад пагадненьнем стаяць подпісы В. Кебіча, Э. Шыркоўскага, міністраў, дзяржаўных дзеячаў. Цяпер аказалася, што гэтыя людзі самі сталі ініцыятарамі пагрозы незалежнасьці Беларусі.

Цікава пачытаць выступы некаторых камуністаў-дэпутатаў Вярхоўнага Савета 26—27 ліпеня 1990 г., калі прымалі палажэньне аб імкненьні да нейтралітэту і бязьядзернасьці Беларусі ў Дэкларацыі аб незалежнасьці. Які напышлівы казённы стыль, якая

падтрымка! Цяпер гэтак жа дэкларуюць навіварат, супраць нейтралітэту.

У сярэдзіне сьнежня 1992 года ў Вярхоўным Савеце прымалі Ваенную дактрыну Рэспублікі Беларусь. Міністар абароны і іншыя гэнэралы пафасна дэкларавалі вернасьць Дэкларацыі аб незалежнасьці і курсу на нейтралітэту. Так і запісалі, што Рэспубліка Беларусь «праводзіць самастойны курс у галіне ваеннай палітыкі, імкнучыся да пераходу ў статус нейтральнай, бязьядзернай дзяржавы...», узмацджаючы з зацікаўленымі дзяржавамі рэгіёна па стварэньні бязьядзернага пояса ад Балтыйскага да Чорнага мораў.

Прайшло тры месяцы, і міністар разам з гэнэраламі, вокам не міргнуўшы, засьпявалі ўсё наадварот. А ўявім, што ў Расеі пачаліся грамадзянскія заклоты, і банды бальшавікоў зноў напалі на Беларусь. Як павядуць сябе гэтыя гэнэралы і гэты міністар?

16 сьнежня 1992 г. Вярхоўны Савет прыняў Пастанову, дзе даручыў Саўміну «да 1-га сакавіка 1993 года: прадставіць у Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь прапановы па прыняцьці заканадаўчых актаў Рэспублікі Беларусь у адпаведнасьці з Ваеннай дактрынай Рэспублікі Беларусь».

Нічога выканана не было. Замест выкананьня В. Кебіч, падыгрываючы расейскім камуністам, выступіў за ваенны саюз — калектыўную бясьпеку з Расеяй, супраць нейтралітэту Беларусі. (А значыць, супраць Канстытуцыйнага закона, Ваеннай дактрыны і нейтральнай міралюбнай палітыкі нашай дзяржавы). Хіба гэта ня здрада?

Сітуацыя ў Беларусі склалася дрэнная і парадаксальная. Ва ўладзе новай незалежнай дзяржавы засталіся старыя структуры кіраваньня, людзі, якія заўсёды былі шалёнымі ворагамі беларускай незалежнасьці, дзяржаўнасьці, мовы, культуры, беларускай нацыі. Для сьпелай нацыі і нармальнага нацыянальна свядомага грамадства такое становішча немагчымае. Альбо парламент і ўрад адстойвалі б дзяржаву і незалежнасьць, альбо гэты парламент і ўрад доўга б не праіснавалі. Толькі на Беларусі ў хворым грамадстве магчымае існаваньне антынацыянальнага ўраду і Вярхоўнага Савету.

(Працяг на 2-й стар.)

С. Астравец

Жалобны сход

Кароткае апавяданьне

У прэзідыуме паважна сядзелі мажнныя палкоўнікі, чыны паменш, быў адзін гэнэрал, стары, як чалавек на партрэце. Астатнія апрануты ў цывільнае. Прэзідыум традыцыйна шматлюдны: шырокі, ў некалькі састаўленых усутыч і пакрытых чырвонай тканінай сталаў, ды глыбокі — шэрагі крэслаў да самых задворкаў сцэны.

Першую гадзіну было шмат руху й шуму. Літаўры, вынасыяга, дроб піянерскіх барабанаў, рапарты, віншаваньні, узнагароджаньне ганаровымі граматамі, нарэшце двойчы — вершаваны «ланцужок» — дзеці з бадзёрым пафасам выгуквалі ў залу чатырохградкоў.

Завіхаўся фатаргаф з успышкай і старэнкім «Ніканам». Імкнуўся ўсё добрасумленна адлюстраваць.

Загэтым пачаўся традыцыйны даклад. Слухалі яго сонна. Час цягнуўся. Імітаваць увагу зрабілася зусім цяжка. Позна й задыха. Нават у прэзідыуме сталі дзе-нідзе падаць на грудзі галовы.

Фатограф рупліва пстрыкаў.

Мінула больш гадзіны часу. Зала мірна пасапвала ў дрымоце. Калі дакладчык дайшоў да Халхін-Голу, з-за сцэны няўзак пака-заўся чалавек у цывільным і каб не прыцягваць увагу «спуноў» сьхіліўся да вуха крайняга сядака. Той узварушыўся. Чутка папаўзаў ад вуха да вуха. Дасягнула чырвоных вушэй старшыні прэзідыума. Ён спалатнеў.

Каб зала не заўважыла, са спалоханага прэзідыума як мага неўпрыкмет перадалі на трыбуну цыдулку. Па-над расфарбаваным гэрбам вытыкалася рыльца графіну, сетчатая галоўка мікрафону, капялюшчы настольнае лямпы ды плеш дакладчыка. Ён зрабіў паўзу, наліў у шклянку вады, непрыкметным рухам разгарнуў паперку. І папярхнуўся вадой.

Людзі пачалі прачынацца. Да-кладчык скарагаворкай дачытваў прамову. Прэзідыум пусьцеў. Зала зашамэла. Напрыканцы сцэну займалі адно бязладна пакінутыя крэслы.

Фатограф высьлізнуў у адзежню. Пасьпеў толькі спытаць у знаёмага абахаэсэшняка, што падбегаў зашпільваўся, чаго здарылася? Той адно махнуў рукой. І не пытай.

У буфэце марнелі бутэрброды з чырвонай рыбай, шинкай, вэнджанымі кілбасамі. Іншыя прысмакі таксама нібы прасіліся да рота. А каньяк, савецкае шампанскае, піва! Фатограф папрасіў пакласьці яму ў мяшэчак розных бутэрбродаў. Схаваў у скураной наплечнай скрынцы для фотаапарата.

Вярнуўся ў спусьцелую залу. На сцэне бушаваў напоўніцу самадзейны канцэрт для работнікаў савецкай міліцыі. Для трох-чатырох глядачоў. Пазбаўленыя гіпнозу прэзідыума, прысутныя на сходзе адразу паўцякалі. Было блізка паўночы. На сцэне віравалі танцоўныя пары. Усё разам дужа

нагадвала баль пад час халеры.

Зрабіў яшчэ пару кадраў і пайшоў апранацца.

Тая ноч потым заўжды ня-зьменна ўзгадвалася яму сьнежнай, хоць снегу яшчэ не магло быць. Каля брамы ён заўважыў дзве постаці. Міліцыянт і цывільны. Запатрабавалі дакумэнты. Доўга вывучалі, кідаючы на яго падазроныя позіркы. Нарэшце прапусьцілі.

Вось навіна! Гэткага яшчэ ня было. Не паспеў ён так падумаць, як побач самага будынка яго рэзка запыніла іншая двойка: міліцыянт з цывільным. Паўтарыліся роспыты і спраўджаньне дакумэнтаў. Размаўлялі непрыхільна. Пайшлі зь ім да фоталабараторыі, пільна яе аглядзелі, нібы нечага шукалі.

Як сыходзілі, ён ня стрываў: «Хлопцы, дык хто ж там канцы аддаў? Не таміце». Цывільны разьятрана абярнуўся: «займайцеся сваёй справай!».

Калі ён праявіў стужку, было далёка за поўнач. Здымкі вырашыў адбіць зраніцы.

На прахадной цывільны і міліцыянт зьмяніліся на новых. Ізноў правёрка дакумэнтаў.

Ледзьве стрымліваючы цікаўнасьць дабраўся дахаты. З карценьнем высмыкнуў антэну і ўключыў «таратайку». Доўга чакаць не давялося. Паведамлілі, што — як перадае з Масквы «Рэйтар» — паводле няспраўджаных дадзеных, памёр гэнэральны сакратар цэка капээсэс Леанід Ільіч Брэжнеў...

Паставіў на фэерку гарбатнік, выняў сьвяточныя бутэрброды.

Раніцай на тэлебачаньні паўсюдна стаяла ахова, асабліва ў студыі. Праўда, адныя міліцыянты.

Здымкі пра ўрачысты сход не спатрэбіліся. А яго самога паслалі на завод. У зале адбываўся жалобны сход. На сцэне смутны прэзідыум: начальства і прадстаўнікі працоўнага калектыву. Партрэт з чорнай маштавай істужкай. Трыбуна, на якой зьмяняліся нешматслоўныя прамоўцы.

У чырвоным лябараторным сьвятле ў мацавальніку плавалі карткі з жалобны. Пры дзённай лямпе прыгледзеўся. Пануры прэзідыум і іншая, збольшага абыякавая зала. Хтосьці ўхмыляўся, іншыя драмалі, нехта калупаўся ў носе.

6 красавіка 1991 г.

Шаноўныя спадарыні і спадары!

Газэта «ПАГОНЯ» — гэта зьвесткі з Гарадзеншчыны, Віленшчыны і Беласточчыны. Калі вас цікавіць беларускае жыцьцё ня толькі на Беларусі, але таксама ў Польшчы і Летуве, дык падпішыцеся на нашу газэту! Паўгадавы кошт — 333 рублі, індэкс — 63124. Падпіска прымаецца ў любым паштовым аддзяленьні Рэспублікі Беларусь.

14—20 траўня 1993 г.

2

ПАЛІТЫЧНАЯ СЦЭНА

Здрада — спосаб існавання

(Працяг. Пачатак на 1-й стар.)

У травні 1992 г. неверагоднымі намаганнямі дэмакратычных сілаў Беларусь атрымала ўнікальную магчымасць правесці рэфэрэндум аб роспуску Вярхоўнага Савета і нечарговых выбарах. Адзіны і своечасовы гістарычны шанц ня быў выкарыстаны па адной прычыне, якая мае два бакі: крымінальнасць улады і апатыя грамадства да ўласнага лёсу. Усё гэта нагадвае аднаго шыбеніка з казкі Братоў Грым, які быў такі лялівы, што паленаваўся нават пад шыбеніцай абрэзаць вярхоўку на шыі, каб не павіснуць...

Ня буду апісваць псіхалогію саўковага грамадства і тым больш кіраўніцтва, што парушае законы. Істотна іншае. Растаптайшы ў безвыходным адчаі рэфэрэндум, закон, канстытуцыю, правы асобы і не спаткаўшы супраціўлення ў народзе, камуністычная намэнклятура канчаткова пазбавілася страху і зразумела, што ўсё можна, усё дазволена. З гэтага часу і пачалася адкрытая палітыка здрады, накіраваная на знішчэнне незалежнасці, нейтралітэту, дзяржаўнасці, магчымасці беларускага культурна-нацыянальнага адраджэння. Этапы гэтай здрады — маскоўскія ваенныя пагадненні 20 ліпеня 1992 года, эксгумацыя КПСС — КПБ, рашэнне аб далучэнні да

ваеннага дагавора пра калектыўную бяспеку. Далейшыя планы намэнклятура не хавае. Палітыка яе развіваецца па шляху рэгрэсу. Будуць перагледжаныя і адмененыя ўсе мінімальна-дэмакратычныя і дзяржаўна-незалежныя рашэнні Вярхоўнага Савета, прынятыя дзякуючы старанням Апазіцыі БНФ. Будзе прадаўжацца стварэнне штучнай галечы на Беларусі. Вынікі яе будуць цяжкімі. Спраўджваюцца самыя дрэнныя прагнозы, што намэнклятурна-камуністычнае кіраўніцтва пратрымаецца на Беларусі да чарговых выбараў і новы парламент прыйдзе на «галавешкі».

Гэта найбольш балачка ўсвядамляць, бо за паўтары гады мафіознага кіравання Беларусь ужо страціла асноўныя свае вартасці, магчымасці і перавагі ў эканоміцы. Я ўжо не кажу пра рэгрэс маралі і культуры. Пацвярджаецца агульнавядомая ісціна: развіваецца і багацее ня тая краіна, дзе ёсць золата і кілбаса, а тая, дзе ў людзей ёсць нацыянальная годнасць, дзе цэняць свабоду.

Зрэшты, тэрэтычна ў беларусаў ёсць яшчэ адзін шанц — гэта распусціць Вярхоўны Савет сілай, склікаць Устаноўчы Сойм, выбраць урад, прыняць Канстытуцыю, закон аб выбарах і правесці свабодныя выбары. Гэтыя дзеянні ў дадзеным

становішчы былі б цалкам правымі і легітымнымі. Нагадваю, што, калі парламент у пытанні пра давер да сябе парушае правы людзей, Канстытуцыю, закон і ўзурпуе такім чынам уладу, народ мае права патрабаваць яго адстаўкі любымі спосабамі. Аднак у Беларусі няма ніякай сілы, гатовай на энэргічныя захады. І, дадам, ніколі ня будзе з прычыны псіхалогічнай і арганізацыйнай нездольнасці цяперашніх беларусаў на рашучыя самастойныя ініцыятывы ва ўласных інтарэсах. Гэты шлях практычна выключаны ў бліжэйшай гісторыі. Хіба толькі нейкія надзвычайныя абставіны (што малаверагодна) зрушаць з месца людзей. Аднак становага выніку можа дасягнуць толькі рух нацыі, а не пратэст стыхійна сабраных грамадзянаў.

Перад абліччам здрады аднак ёсць яшчэ рэсурсы ў нашым грамадстве. Трэба мацаваць дэмакратычныя арганізацыі і, перш за ўсё, Народны Фронт. Мацаваць ня толькі падтрымкай на словах, але і асабістым удзелам, маральна, матэрыяльна, арганізацыйна, палітычна. Ёсць яшчэ ў здаровых сілаў шанц дапамогі, шанц супраціўлення, шанц удзелу і салідарнасці. Ці будзе ён выкарыстаны — не бярэцца сцвярджаць. Занадта хворы наш народ. Але іншага шляху, як здаравець, праца-

ваць, ствараць, супраціўляцца здрадзе і змагацца за волю — іншага шляху дзеля развіцця і сцвярджэння сябе на сваёй зямлі — няма.

На Беларусі, аднак, ужо ёсць дастаткова вялікая колькасць свабодных людзей і тых, што ўсталі з каленяў. Трэба сказаць гэтым людзям: «Мужайцеся!». Бо ў самы бліжэйшы час яны могуць стаць сведкамі здыску пачкі ўчарашніх зданяў мінулага, што засталіся пры ўладзе, — здыску з Бацькаўшчыны, незалежнасці, мовы і свабоды. Пад рогат «абраннікаў народа» і адабрэнне «простых людзей» будуць распраўляцца з грамадзянствам дзяржавы (уводзіць «двайное», як у СССР), з дзяржаўнасцю беларускай мовы (юрыдычна замацоўвае расейскую). Пры паспяховым абалванванні гатовага змярэння з усім насельніцтва да канца 1993 года Беларусь як дзяржава можа быць фактычна ліквідавана пэнсіянерамі і намэнклятурнымі камуністамі, захаваўшы пакуль толькі фармальныя атрыбуты самастойнасці. Вось тады і пачнецца самае жахлівае, асабліва для аматараў кілбасы.

У мяне не выклікае сумнення, што ў такой сітуацыі, думаючы пра лепшае, трэба заўсёды быць гатовым да горшага і рыхтавацца да яго сур'ёзна і дзелавіта, усімі спосабамі, сродкамі і думкамі, памятаючы Купалу:

«Гэта бітва ідзе сусветна
Між сьвятлом і апраметнай».

РАШЭНЬНЕ Сойму Беларускага Народнага Фронту «Адраджэнне»

Беларускі Народны Фронт — грамадзка-палітычны рух, галоўнай задачай якога з'яўляецца ўсталяванне дэмакратычнага ладу на Беларусі праз фармаванне органаў улады.

Існуе небяспека, што ў выніку «заканадаўчай дзейнасці» намэнклятурнага Вярхоўнага Савету будзе ўведзена забарона на ўдзел у выбарчай кампаніі для рухаў, што фармальна пазбавіць БНФ магчымасці актыўна ўдзельнічаць у выбарах.

Каб запабегчы гэтаму, Сойм разледзеў магчымасць фармальнага стварэння ў рамках БНФ партыйнай структуры. Мяркуецца:

— што гэта будзе партыя парламанцкага тыпу;

— што праграмай новастворанай партыі будзе служыць Праграма БНФ, а статут павінен адпавядаць Статуту БНФ, адлюстроўваючы толькі тыя

фармальныя прыкметы партыйнай структуры, якіх патрабуе дзейнае заканадаўства;

— што гэтая партыя распачне сваю дзейнасць толькі з пачаткам выбарчай кампаніі і толькі пры ўмове, калі грамадзка-палітычным рухам ня будзе дазволена актыўна ўдзельнічаць у выбарах.

Сойм БНФ прапануе падчас III з'езду БНФ правесці паседжанне, якое мае на мэце ўтварэнне Партыі Беларускага Народнага Фронту. У сувязі з гэтым Сойм заклікае суполкі, рады і арганізацыі БНФ пры вылучэнні дэлегатаў на III з'езд адначасова надаць выбраным асобам паўнамоцтвы (асобным пратаколам) на прыняццё рашэння аб утварэнні Партыі Беларускага Народнага Фронту.

25 красавіка 1993 г., г. Менск.

Сьвята Перамогі

З машыны, якая была абсталяваная радыёапаратурай, на ўвесь Савецкі пляч Горадні ліліся сучасныя рытмы. Вэтэраны, што прыйшлі адзначыць сьвята Перамогі, збіраліся на другім баку пляцу, ім вельмі не падабаліся песьні пра сучаснае каханне. Але арганізатары сьвяточнай імпрэзы і ня думалі мяняць, як кажуць, пласцінку, бо ў самым цэнтры пляцу разміналіся ўдзельнікі велагонкі, прысвечанай Дню Перамогі.

Згуртаваўшыся колькасьцю прыкладна каля 500 чалавек, вэтэраны ўзнялі чырвоныя сьцягі і рушылі па вуліцы Савецкай да помніка загінуўшым у баях за вызваленне Горадні. Тут, у старым парку, і адбыўся мітынг, прысвечаны 48-м угодкам Перамогі, які скончыўся парадным шэсьцем падраздзяленняў Беларускага Войска.

Сьвята перамогі яшчэ раз нагадала

людзям аб вялікім сутыкненні дзвюх таталітарных сістэм, якія, хоць і рознымі шляхамі, але прэтэндавалі на панаванне светам. Таму дзень 9 траўня — зусім ня лішні напамінак людзям аб чырвона-карычневай небяспецы.

Але, на жаль, прамоўцы на мітынг, замест таго, каб выказаць удзячнасць загінуўшым, з усёй моцы надавалі гэтаму дню палітычную афарбоўку. Ня менш значнае й тое, што ўдзельнікі сьвяточнага шэсця не выканалі загад гарвыканкаму аб не мажлівасці скарыстання эсэсэраўскай сымболікі ў час шэсця. Яшчэ турбуе і тое, што вэтэраны выступаюць супраць дзяржаўнага сьцяга й гэрба з выявай «Пагоні». Яны выпхнулі з сваіх шэрагаў чалавека ў вайскавай форме, які нёс бел-чырвона-белы сьцяг.

Г. АСТРОУСКІ.

АДОЗВА Другога з'езду палякаў Беларусі да грамадзян іншых нацыянальнасцяў Беларусі

Мы, дэлегаты II з'езду Палякаў Беларусі, заяўляем аб сваёй падтрымцы ідэй сяброўства, братэрства і супрацоўніцтва ўсіх народаў Беларусі.

Лічым, што ўсе народы Рэспублікі Беларусь павінны мець роўныя правы і магчымасці для свайго нацыяналь-

нага адраджэння.

Мы пацвярджаем, што галоўнай мэтай Саюза Палякаў на Беларусі з'яўляецца адраджэнне роднай польскай мовы і культуры.

Гэта наша мэта заснавана на натуральным праве чалавека і народу

і не з'яўляецца перашкодай ці пагрозай для беларускага адраджэння і іншых народаў Беларусі.

Узаемапавага народаў Беларусі павінна быць заснавана на пашане правоў кожнага народу, ў тым ліку і да нацыянальнага адраджэння.

Мы — палякі Беларусі — ўносім свой ўклад у эканамічнае й гаспадарчае развіццё Беларускай дзяржавы і з'яўляемся яе грамадзянамі.

Падтрымліваем імкненне беларускага народу да свайго нацыянальнага адраджэння і адбудовы сувэрэннай, прававой дэмакратычнай дзяржавы.

Звяртаемся да Палякаў Беларусі захоўваць свае нацыянальныя, рэлігійныя традыцыі, актыўна ўдзельнічаць ў адраджэнні роднай мовы і культуры, ў працэсе дэмакратызацыі на Беларусі.

Выказваемся за новыя ацэнкі гістарычнага мінулага, лічым, што гісторыя павінна збліжаць народы, а не раз'ядноўваць іх.

Патрабуюць да сябе ўвагі

Гэта відавочна са звароту, прынятага другім з'ездам Саюза палякаў Беларусі да ўраду нашай дзяржавы. Але дзіўнага ў гэтым нічога няма. Ва ўсялякай цывілізаванай краіне ўрад павінен ставіцца да патрабаванняў нацыянальных меншасцяў.

Чаго ж патрабуюць беларускія палякі ад ураду рэспублікі? Найперш, пабудовы ў Горадні, Лідзе і Ваўкавыску школаў з польскай мовай навучання. Затым стварэння ў Горадні «Цэнтру польскай культуры», фінансавання дзяржавай польскамоўнай газеты «Глос з-над Немна»

і часопіса «Магачын польскі». Яшчэ палякі Беларусі просяць ўрад аб канкрэтным фінансавым дапамозе раённым аддзелам СГБ для ўтварэння клубаў мастацкай самадзейнасці і іх культурна-асветніцкай дзейнасці, а таксама наданню жаўнерам АК статута вэтэрана Другой Сусветнай вайны.

Вось фактычна і увесь пералік патрабаванняў палякаў, для якіх Беларусь з'яўляецца Радзімай. Што ж, калі ўрад Рэспублікі Польшчы дамагае беларускамоўным выданням на сваёй тэрыторыі, то чым мы горшыя?

Г. Л.

14—20 траўня 1993 г.

3

ГРАМАДЗТВА

Як будуюцца ў Слоніме

На пытаньні адказвае народны дэпутат Гарадзенскага вабласнага Савета Іван ЧУГУЕЎ.

— Іван Канстанцінавіч, яшчэ доўга да сваёй дэпутацкай дзейнасьці Вы пошукам справядлівасьці, абаронай пакрыўджаных на старонках друку набылі сабе ў Слоніме, раёне й вобласці славу скандальнай асобы. Прыходзілася і не аднаразова, чуць пра Вас: гэты няўрымсьлівы Чугуеў. Ці Вы па-ранейшаму ім засталіся?

— Мяркуйце самі: як паводзілі б сябе, напрыклад, вы, калі ў час чарговага свайго выступленьня на сэсіі бачыш, што застаешся не пачутым. Калі зьвяртаешся да кіраўнікоў розных рангаў па тых просьбах, зваротах, скаргах, з якімі йдуць да цябе выбаршчыкі, у сваёй большасьці сутыкаешся з рознымі перашкодамі.

— !!

— Чаму так здараецца? Тлумачыцца проста. Вабласны Савет на 90 працэнтаў складаецца з былых партыйных намэжытуршчыкаў. Радыхальных зьмяненняў, актыўнай дзейнасьці ад такіх ворганаў не дачакаешся.

Я неаднаразова ўзьнімаў пытаньне аб мэтазгоднасьці існаваньня ў Слоніме двух Саветаў — гарадзкага й раённага. Ну, сапраўды, навошта іх два на 70 тысяч жыхароў. На першай жа сэсіі я зьвярнуўся з дэпутацкім запытам. Адказ атрымаў наступны: па-першае, быць ці ня быць двум Саветам, павінна вырашаць насельніцтва Слонімскага, а, па-другое, вабласны Савет вывучыць гэтае пытаньне й дасьць адказ. Мінута тры гады, але ніякага адказу я не атрымаў. Хаця потым ня раз зноў вяртаўся да гэтага пытаньня.

А ўвогуле стыль работы сёньняшніх Саветаў — ад вабласнага да сельскага — аднолькавы: цябе выслухоўвае, бывае, і згаджаюцца, потым прымаюць рашэньне, а ў выніку зрухаў ніякіх.

— Мінута тры гады, як Вы зьяўляецеся дэпутатам. Як Вы асабіста лічыце, ці апраўдалі давер сваіх выбаршчыкаў?

— Я сябра пастаяннай камісіі па справах вэтэранаў і інвалідаў вабласнага Савета. З праблемамі гэтых людзей мне даводзіцца сутыкацца амаль штодзённа.

Хоць праграма па сацыяльнай абароне вэтэранаў і інвалідаў у раёне праводзіцца мэтанакіравана, але праблем хапае. Шмат у гэтым плане робіцца гарвыканкамам. І жыльлё

рамантуецца, і частка людзей перасялілася ў новыя кватэры. У Новых Дзевяткавічах нядаўна пачаў дзейнічаць Дом для састарэлых. Аднак асабісты катэджы кіраўнікоў растуць, як грыбы пасля дажджу, а для інвалідаў то будматэрыялаў няма, то яшчэ чаго.

Ведаце, што ў нас у горадзе больш за 200 чалавек адзіночых састарэлых, з іх больш, як двум дзiesiąткам чалавек патрэбны догляд. Упэўнены, што большасьць з іх згадзілася б жыць у інтэрнаце. Толькі трэба стварыць ім пэўныя ўмовы. На сэсіях вабласнага й гарадзкага Саветаў узьнімаў гэтае пытаньне. Здаецца, згадзіліся. Нават адбылася нарада ў гарвыканкаме, і вызначылі будынак для Дома састарэлых. Ды на гэтым усё й скончылася.

Усяго за тры гады я накіраваў у розныя ўстановы звыш пачынаўся зваротаў па просьбах сваіх выбаршчыкаў. З іх толькі трэцяя частка вырашана станоўча, на астатнія атрымаў адпакі.

Летась, калі амаль усіх кіраўнікоў ахапіла ліхаманка будаўніцтва катэджаў, я ад сваіх выбаршчыкаў зьвярнуўся ў аддзел барацьбы з эканамічнай злачыннасьцю. Просьба была такая: ці законна будуць жыльлё восем кіруючых асоб Слоніма?

— Гэта Вы каго маеце на ўвазе?

— Дырэктара прадпрыемства па забесьпячэньню нафтапрадуктамі М. Салаўя, дырэктара мэрблевай фабрыкі Б. Адамовіча, дырэктара гарбыткамбіната Я. Вясліка і інш. Яны ўсе маюць жыльлё, але без ніякай чаргі ім выдзяляюцца пляцы пад забудовы ў прэстыжных месцах, і, нібы на дражджах, пачалі расьці дамы. Дык вось, запыт трапіў да В. Г. Макаранкі, які ў той час узначальваў аддзел. Ён мне адказаў, што ў яго не хапае супрацоўнікаў, каб рабіць правэркі. Недзе праз пяць месяцаў я зноў атрымаў адказ, што правэрка будзе праведзена пасля заканчэньня будаўніцтва. І што? Асабісткі ўзьведзены, кватэры прыватызаваны, хаця кожны з іх як забудовшчык пісаў заяву, што пасля заканчэньня будаўніцтва дома кватэру перадаць гарвыканкаму.

— Сваё сярмяжка нікому ня важна?

— Яно так, але, прабачце, павінна быць элементарная чалавечая пры-

тойнасьць. Нарэшце, амаль кожны з іх зьяўляецца таксама дэпутатам. Мала таго, дык частка старшын калгасаў вырашыла прапісацца ў горадзе. Скажыце, навошта? Яны таксама будуць тут сабе дамы. І гэта ў той час, калі каля сотні забудовшчыкаў стаяць у чарзе на атрыманьне участкаў, каб палепшыць свае жыллёвыя умовы.

Вось я атрымаў пісьмо ад жыхара вёскі Сасноўка З. Клышко й пачаў дэпутацкае расьледаваньне. А справа ў тым, што дырэктар саўгаса «Сасноўка» І. Скаскевіч за некалькі месяцаў у Рышчыцах узвёў сабе цудоўны палац. А два саўгасныя аднакватэрныя дамы будуцца ўжо пяты год. Па ацэнках спэцыялістаў кошт будынка Скаскевіча згодна з цяперашнімі цэнамі складае 3—4 мільёны рублёў, а дырэктар заплаціў за саўгасныя будматэрыялы ўсяго больш сямі тысяч рублёў. Правэркі былі, і факты парушэньняў пацвердзіліся. А што далей? Начальнік горрайаддзела міліцыі на імя начальніка ўпраўленьня сельскай гаспадаркі й харчаваньня дае інфармацыю аб ходзе правэркі, дзе адзначае, што ў дзеяньнях Скаскевіча адсутнічае састаў злачынства, але прагледжваюцца службовая правіннасьць і злоўжываньне службовым становішчам. І прапаноўвае разгледзець пытаньне Скаскевіча ў працоўным калектыве й прыцягнуць да дысцыплінарнай адказнасьці.

Вось так. Усю адказнасьць перакладаюць на плечы калектыву. А дзе ўлада, сіла Закона? Атрымліваецца, што супраць такіх ён не дзейнічае.

На сустрэчах выбаршчыкі мне часцей за ўсё задаюць адно пытаньне: чаму парушаецца Закон тымі, хто

абавязаны яго выконваць у першую чаргу? І як гэта не жахліва, але ў такіх людзей, як правіла, заўсёды знаходзяцца надзейныя заступнікі й абаронцы. Знайшліся яны і ў старшыні Паўлаўскага сельскага Савета У. Якавенкі. Супраць яго ўзбуджалася крымінальная справа за ўчыненне злачынства (аказаньне супраціўленьня супрацоўнікам міліцыі), але дэпутаты сельскага й раённага Саветаў не далі згоды на прыцягненьне яго да судовай адказнасьці. Пасля такой усеагульнай парукі хіба можна разьлічваць на посьпех навадзеньня правапарадку й зьніжэньня злачыннасьці? Адчуваючы безпакаранасьць, той жа Якавенка пасля гэтага двойчы затрымліваўся работнікамі ДАІ за грубае парушэньне правілаў дарожнага руху ў п'яным стане.

— Іван Канстанцінавіч, выконваючы свае дэпутацкія павязаньні, Вы што, ніколі не памыляліся?

— Калі я бяруся за якую-небудзь справу, то імкнуся ўзважыць усе магчымасьці, а таксама кампэтэнтнасьць той асобы, да якой даводзіцца зьвярнуцца па запыту. Вядома, папярэдне, наколькі гэта магчыма, раблю правэрку сапраўднасьці перададзеных мне выбаршчыкамі фактаў. А калі адчуваю, што мае паўнамоцтвы слабыя, то хоць параю чалавеку, куды й як яму зьвяртацца.

— У будучыні распачнецца новая перадвыбарчая кампанія. Ці Вы будзеце выступаць сваёй кандыдатурай?

— Усё будзе залежыць ад сітуацыі.

— Ад якой, калі не сакрэт?

— Мяне вельмі палохае цяперашняя інфантальнасьць людзей. А калі выбаршчыку ўсё роўна, за каго ён аддаць свой голас, тады да ўлады зноў прыйдзе той, каму напляваць на законы.

В. ВАЛАДАШЧУК.

У абарону роднае мовы

Праблемы, якія існуюць на Беларусі, хвалююць ня толькі тутэйшых людзей. Беларуская дыяспара не жадае быць адарванай ад тых падзей, што адбываюцца на Бацькаўшчыне.

У сувязі з намаганьнямі вядомых сілаў парламанцкаю пастановаю прыдаць расейскай мове статус дзяржаўнай Мітрапаліт і Першагерах Беларускае Праваслаўнае Аўтакефальнае Царквы Ізяслаў даслаў Старшыні Вярхоўнага Савета рэспублікі ліст з пратэстам супраць памкненьняў

зьяняважыць галоўную апору сувэрэннасьці краю ды далейшага існаваньня беларускага народу — яго мову. У сваім лісьце Мітрапаліт Ізяслаў сьвердзіў, што адрачэньне ад дадзенага Богам дару роднае мовы было б пакаральным грахам і заклікаў спадара Шушкевіча ўжыць належную ягонаму становішчу вагу, каб не дапусьціць да ганебнае й злачыннае пастановы Вярхоўнага Савета Беларусі ўзвышэньня да дзяржаўнага статусу чужога мовы.

(СМ).

ШКОЛА. Адзіная ў Летуве беларуская вышэйшая школа — аддзяленьне беларускай мовы й літаратуры Віленскага пэдагагічнага ўнівэрсітэту — дзейнічае ўжо два гады. Але сёлета новага набору студэнтаў ня будзе. Так пастанаваў у міністэрстве культуры й асьветы Літвы, якое фінансуе пэдунівэрсітэт. Адсюль паступіла рэкамэндацыя беларускае аддзяленьне закрыць, а для тых, хто хоча вучыцца па-беларуску, пакінуць спэцыялізацыю «беларуская мова й літаратура» на расейскім аддзяленьні. Прычына называецца адна — брак грошай. Сэнат пэдунівэрсітэту зацвердзіў рэкамэндацыю міністэрства, а пытаньне беларускага аддзяленьня пакінуў адкрытым: маўляў, калі самі знойдзеце грошы — аддзяленьне будзе, калі не — дык не. Загадчыца кафедры беларусістыкі пэдунівэрсітэту Лілія Плыгаўка кажа, што ў Міністэрстве адукацыі Беларусі абяцалі грошы даць. Але толькі ў скрайнім выпадку, бо беларускае аддзяленьне ВПУ рыхтуе спэцыялістаў для беларускіх установаў Летувы, а не Беларусі.

ГРОШЫ. Нацыянальны банк Летувы ўстанавіў чарговы курс валютаў для бугалтарскіх разлікаў. Нават адносна нестабільнага летувіскага талёна беларускі «зайчык» працягвае «падаць» — 0.47 талёна за рубель. Крыху выгадней выглядае рубель расейскі — 0.67. Самы танны — украінскі карбанаец — 0.18. Затое досыць упэўнена выглядаюць эстонскія

крона (42.12) і латвійскі рубліс (4.03). Іх курс увесь час расьце. Тым больш гэта тычыцца амэрыканскага даляра (534.67) і нямецкай маркі (336.54). Нагадаю дарчы, што беларускі рублі ў віленскіх мяняльных канторах не бяруць. Бяруць — і даволі ахвотна — расейскія.

ЖЫЦЦЕ. У Летуве людзі чакаюць, калі кошты вырастуць да сусьветных.

нам улады думаюць спаганяць доўг? Зразумела, праз суд. Пры гэтым будзе карэнна зьменены сам парадок аплаты кватэры й паслуг. Цяпер плату будуць прымаць ня банкі як было дагэтуль, а раённыя самакіраўніцтвы. У новых аплатных кніжках уся сума будзе расьпісана па канкрэтных гра-

інтэрв'ю. Паміж іншым, ён, як спэцыяліст у сельскай гаспадарцы, бачыць пэрспэктывы гэтай галіны наступным чынам: «Хачу толькі адно сказаць катэгарычна: праз 5 гадоў уся зямля павінна стаць прыватнай. Гэта найважнейшая прынцыповае ўстаноўка, якую мы будзем імкнуцца ўсяляк ажыццяўляць. Няма альтэрнатывы эфэктыўнасьці прыватнага сэктара з пункту гледжаньня інтэнсіўнасьці. Таксама трэба прытрымлівацца прынцыповай устаноўкі на рэстытуцыю. Пераемнасьць права ўласнасьці — сьвятая й неаспрэчная».

Паводле матэрыялаў сродкаў інфармацыі падрыхтаваў А. К.

СЯБРЫНА. 29 красавіка адбыўся чарговы сход рады віленскага беларускага клюбу «Сябрына». Лідэр клюбу сп. Валянцін Стэх быў нарэшце абраны законным старшынёй. Было пастаноўлена вывесіць кліб з нефармальнага стану й афіцыйна зарэгістраваць «Сябрыну». З імпрэзаў пастанаваў і бліжэйшым часе правесці «Шкалярскае сьвята» й народнае сьвята Купальле.

ГОСЬЦІ. 1 траўня ў Вільню прыяжджалі навучэньцы нядзельнай уніяцкай школы з Менску разам са сьвятарамі. Ва ўніяцкай Сьвята-Троіцкай царкве, у славуных «Базыльянскіх мурах», было праведзена набажэнства па-беларуску.

Сьцяпан ДЗІНЬ-ДЗІЛІВІЧ.

Віленскія навіны

Кажуць, што тады яны расьці перастаюць, хоць ніхто гэтага й не абячае. Пакуль жа, як запэўнівае ўрад, за энэргетычныя рэсурсы спажыўцы плацяць толькі 80 працэнтаў сусьветнага кошту. Так, прынамсі, выглядаюць расцэнкі, якія ўводзяцца з 1 траўня. Напрыклад, за 1 кілават/гадзіну электраэнэргіі давадзецца плаціць ужо не 5,4, а 6,5 талёна (на беларускія «зайчыкі» гэта прыблізна ўдвая большая сума), а за гарачую ваду — па 300 талёнаў з кожнага жыхара. Такім чынам, агульная плата за звычайную двух-трохпакатую кватэру складае 3-5 тысяч талёнаў у месяц. Для многіх пэнсіянераў гэтая сума перавышае памер пенсіі. Ня дзіва, што ў красавіку каля 57 працэнтаў віленчукоў проста не плацілі за жыльлё й камунальныя паслугі. Каля 114 млн. талёнаў жыхары горада задаўжалі гарадзкім цепласеткам, каля 24 млн. — тэлефоннай службе. Якім чы-

фах — за ваду гарачую, за халодную, за сьвятло й г. д. Прычым, калі чалавек не аплоціць, напрыклад, газ, яму будуць адключаць тэлефон. Можна зразумець праблемы гарадзкой управы, толькі ж дзе пэнсіянеру ўзяць тыя грошы на аплату? І пра якія сусьветныя кошты можна казаць, калі сярэдні даход кожнага жыхара Летувы — менш за... 10 даляраў у месяц? **ЛІТ.** Камітэт літа — летувіскай нацыянальнай валюты — у складзе прэзідэнта А. Бразаўскаса, прэм'ера А. Шляжавічуса й старшыні банку Р. Вісакячуса — апублікаваў заяву «Аб падрыхтоўцы да ўвядзеньня нацыянальных грошай Летувіскай Рэспублікі — літаў». У прыватнасьці гаворыцца пра тое, што ўсе банкаўскія рахункі павінны быць прыведзены ў парад да 1 ліпеня. Трэба думаць, што 1 ліпеня ў Летуву пачнецца абмен часовых грошай — талёнаў — на літы.

ЗЯМЛЯ. Новы прэм'ер-міністр Летувы Адольфас Шляжавічус пасля выбараньня на пасаду старшыні Дэмакратычнай партыі працы раздае

ГОРАД

Пляцы без конных помнікаў

Набыццё сувэрэнітэту, разцэнтралізацыя й дэрусіфікацыя нашага жыцця нарэшце стала заўважна на вуліцах гарадоў. І гэта ня толькі й ня столькі дыпламатычныя «мэрсэдэсы» са сьцягамі замежных дзяржаваў на капотах, як зьяўленьне новых шылдаў на будынках устаноў, якія, праўда, пакуль што стаяць на вуліцах з даволі знаёмымі назовамі. Але й тут постсавецкая сляянская культура (мы — беларусы, маўляў, хлопцы простыя) пакінула свой грунтоўны адбітак. Як сказаў некалі князь Трубяцкі — аўтар скандальна вядомага ў свой час коннага помніка Аляксандру III у Пецярбурзе: «Я хацеў паказаць адну жывёліну вярхом на другой», дык і нашая легендарная Пагоня, тысячамі разгэражаная з афіцыйна-зацверджанай выявы, больш нагадвае нейкую атрыбутыку арагата, чымсьці прафэсійна-ваярскі сымбаль былых эмагараў за незалежнасьцю Бацькаўшчыны.

Сущае тое, што маладая гэнэрацыя прадстаўнікоў творчае інтэлігенцыі, тых, каго ні па крыві, ні па эстэтычных патрэбах ня можа задаволяць міф пра сляянскую беларускую нацыю, і тут здолела «сказаць сваё важнае слова». Пошукі сваёй культуры традыцыі прывялі маладых твораў ня толькі да нігілістычнага адмаўленьня нацыянальных здабыткаў, што можна прасачыць у творчэсьці авангардыстаў, але й да эстэтычных прынцыпаў нашае былой эліты. У мануэнтальнае скульптуры выявілася гэта найбольш у творчэсьці Валяр'яна Янушкевіча, аднаго з прадстаўнікоў вельмі вядомага зараз на Беларусі шляхецкага роду, які паходзіць з Ракава, што пад Менскам. Ягоны «вершнік на кані» вызначаецца тонкімі рысамі твару, дарагой бранёй, разумнымі вачыма. Ён — князь, які дакладна разумее, чаму трымае ў сваёй руцэ меч.

А калі ёсьць выбар, кожны з «дзяржаўных мужаў» замаяляе сымбаль, зыходзячы з уласных уяўлень-

няў пра статус нашае краіны й пра яе сувэрэнітэт. Зараз «Пагоні», працы Валяр'яна Янушкевіча, пазначаюць нашае міністэрства замежных справаў, хутка зьявіцца на пасольствах у Польшчы й Нямеччыне. Ён жа робіць гэрб і на будынак Дома ўраду. Праўда, вешаць загадалі на кансолях, каб стары — БССР'ўскі праглядаў, калі падыйдзе блізка да будынка. Нічога, я думаю гэта будзе сымбаль, варты нашай дзяржаўнасьці. А яшчэ бронзавыя мэмарыяльныя дошкі Валяр'яна Янушкевіча, прысьвечаныя 500-годдзю Францыска Скарыны, літаральна эдзіўляюць сваім густам і дасяццонасьцю наведвальнікаў Паданскага й Кракаўскага унівэрсітэтаў. Вось і атрымліваецца, што адзін малады мастак больш працуе на аўтарытэт нашае дзяржавы, чымсьці некаторыя вялізарныя міністэрствы й ведамствы.

Я пачаў пісаць пра адбіткі сувэрэнітэту на вуліцах нашых гарадоў, але пакуль што ня ўзгадаў самае істотнае — помнікі. Звычайна па іх можна зразумець, у якой краіне ты знаходзішся. Калі прайсьці па праспэктце Скарыны ў Менску, убачыш Леніна, Дзяржынскага, Купалу, Коласа, Калініна. Зразумела, што абвясціць незалежнасьць можна даволі хутка, а на кожны помнік, па словах Валяр'яна, гадоў пяць часу ідзе, ад задумы да яе ўвасабленьня. Цяжкасьць у тым, што помнік — у першую чаргу, твор мастацтва. А ў мастака звычайна, акрамя пары рук, нічога няма. У таленавітых, праўда, яшчэ ёсьць галава. Помнікі ж вельмі дорага каштуюць. І таму, як бы няпрыйма гэта не было, калі пра іх заходзіць размова, мастацкі й фінансавы бакі ў ёй ураўнаважаны. Каб паставіць помнік, бяз супольнасьці ўладаў і скульптара ня абыйсьціся. Але ўжо ёсьць цудоўныя прыклады сталага супрацоўніцтва. Пра гэта я й папрасіў распавесці Валяр'яна Янушкевіча:

— Валяр'ян, я ведаю, што Вы паставілі ўжо два помнікі. Абодва — Адаму Міцкевічу й абодва на

Гарадзеншчыне. Распавядзіце, калі ласка, насколькі цяжка альбо лёгка было гэта зрабіць.

— У абодвух выпадках з фінансамі, можна сказаць, пашэньціла. Помнік у Наваградку абыйшоўся ў 11 тысяч рублёў. У свой час. А калі яго адкрывалі, дык за добраўпарадкаваньне й архітэктурную заплатаў ўжо мільён рублёў. Праўда іх тады яшчэ Губенка даў, перад самым распадам Саюза. Мне за працу польскае міністэрства культуры зрабіла бязплатную паездку ў своеасаблівы Дом творчэсьці для мастакоў у Ароньск, што пад Радомам. Я там працаваў дваццаць дзён. А наконт бюста ў Лідзе... Мясцовыя палякі дагэтуль пішуць, што яны яго самі паставілі. Ніхто ні разу не ўзгадаў, што гэта фактычна падарунак зрабіў.

— Вы афіцыйна рабілі яго як падарунак?

— Проста я ня браў грошы ў якасьці аўтарскага ганарару. Я адразу зразумеў, што гэта будзе ахвярная праца, бо ў іх грошай ледзь-ледзь хапіла, каб адліць помнік і паставіць яго. Але, урэшце, каб ня польская культуровая суполка, Міцкевіча ў Лідзе не было б.

— Я чуў, што хутка ў гэтым горадзе абудзецца яшчэ адна значная падзея, зноў-такі з Вашым удзелам!

— Так. Калі яшчэ бюст Адаму Міцкевічу адкрывалі, да мяне падыйшлі лідчукі й папрасілі, каб я зрабіў помнік Скарыну. Зараз ён ужо практычна скончаны й у траўні мы мяркуем яго прывезьці ў Ліду. Ён будзе стаяць каля касцёла ў скверы. Там ужо заняліся добраўпарадкаваньне. Адкрыцьцё плануецца прымеркаваць да купальня.

— Але з гэтым помнікам ня ўсё так удала атрымалася. У чым тут справа? Насколькі мне вядома, ён ужо даўно павінен быць адкрыты!

— Я ўжо ў 89-м годзе здаў рабочую мадэль і да 500-годдзя можна было б яго паставіць. Лідзкія суполкі ТБМ і «Рунь» пачалі зьбіраць

грошы на помнік. Давалі як асобныя людзі, так і прадпрыемствы. Сабралі 30 тысяч рублёў, і я мушу сказаць, што на тыя часы гэта была велізарная сума. Вельмі істотна тое, што раней помнікі Бог ведае адкуль зьяўляліся, а тут людзі самі ўдзельнічалі й вырашалі, каму помнік у сваім горадзе паставіць. Але ў 89-м годзе я не атрымаў месца ў цэху, праца зацягнулася. А потым тая інфляцыя, і гэтыя ўсе грошы, лічы, прапалі. А зараз за адно ліцьцё толькі заплацілі мільён. Тут ужо ўся вобласць дапамагала.

— Усцешае тое, што ў гэтым выпадку перамаглі ўсё ж такі ня цяжкасьці, а натуральна прага людзей вызначыць свой родны горад з шэрага раду былых савецкіх «райцэнтраў». Але размову пра Ліду нельга лічыць завершанай, калі не закрануць пытаньне наконт коннага помніка Вялікаму князю Гедэміну, пра які Вы распавядалі мне раней. Гэта толькі мара!

— Не, ня мара. Гэтай думцы ўжо пяць гадоў. Агульнапрызнана, што конныя помнікі — гэта галоўныя помнікі краіны, якія паказваюць яе аўтарытэт, ставяць у адзін шэраг з вялікімі дзяржавамі, служаць доказам яе багатай гісторыі. На Беларусі конных помнікаў няма... Але ў нас ёсьць каму іх ставіць. Безумоўна, гэты прагал будзе запаўняцца. Калі ж рабіць першы — адказнасьць вялікая, бо калі няўдала паставіць, ён можа не «прагуцаць». І тут ужо ня мае прынцыповай розніцы, у якім горадзе ён будзе стаяць. Але я ўпэўнены, што нідзе, ні ў Менску, ні ў Нясвіжы, ні нават у Вільні няма лепшага, больш эпічнага месца для коннага помніка, чым у Лідзе каля замка, на развіллі дзвюх вуліц. Уяўляеш, як цудоўна выглядаў бы князь Гедэмін на высокім пастамэнце, на фоне неба, паміж дзвюх вежаў замка, які ён і будаваў!

— Ці можна спадзявацца калі-небудзь убачыць яго там?

— Пакуль што былі толькі папярэднія размовы. Але я думаю, што калі лідчукі два помнікі адужалі, дык на трэці яны таксама наважача. Тым больш, што трох помнікаў для такога горада, як Ліда — цалкам дастаткова.
Алесь АСТРАЎЦОЎ,
Менск.

● Напайпадарожныя зацэмкі

Жабрак у прыбіральні

Дзякуючы раньняму часу білет на тую рэйс каштуе на 200 р. таньней, усяго тысяччу. На сьцяне аўтавакзала абвестка: прадаецца на запчасткі Фальксваген-пасат 1983 года, названы адрас — чыгуначная станцыя ў Шчучынскім раёне.

Узджаем у Скідаль. Сучасная аўтастрада легла пасярод поля, расьцяўшы горад напалам. У салён пранікае сьмярдзеньне. Звычайная справа, гэта — мясцовая птушкафабрыка. Дзвюхдарожная аўтастрада сьгнула амаль паловы шляху да Шчучына.

Дзевяць раніцы, пяць хвілін на дзесятую. У Лідзкім аўтавакзале ўжо адчынены газэтны кіёск, «Пагоню» усю раскуплялі. У крамцы пры хлеба-загодзе бяруць усякія грошы і каштуйце ўсё таньней, чымсьці ў Горадні. Купляеш сабе цестачка. Побач вашага аўтобуса «Баранавічы-Вільня». На шыбах папярэджаньне: плата за 1 км — 3,5 руб.

У Менску ў сьмярдзючай падземнай прыбіральні проста на доле сядзіць жабрак. Навошта ён тут? На прывакзальных пляцах «брама», паміж яе вежамі-дамамі пафасна-фальшывы транспарант «Ахвярам Чарнобыля — рэальную дапамогу». Раней на яго месцы вісела «Наша цэль — камунізм!», «Перастройка — дзела ўсёнародае», «Слава капэзэс!» і г. д.

Бананы ў сталіцы па 1100 руб. за кг, яны прадаюцца на кожным кроку. Пры камуністэў такога не было. У «Глэбусе» адбываецца падпіска на расейскія выданьні. На прылаўку сярод іншых газэт ляжыць адзін-адзіны паасобнік «Пагоні». Ты купляеш «Збраву», спэцвыпуск «Навінаў

БНФ». Прадаюць расейскія познамі, падробныя абразы, па 18 тысяч матрошкі з пяці штук: карыкатурныя твары савецкіх дзячоў ад Леніна да Гарбачова. Хрушчова пашанцавала, яго ўнутры прэзідэнта СССР няма.

Былая цэкоўская гасьцініца «Акцябрская». У рэстараніку сябра нагадвае табе: тут некалі ёў Яфрэм Сакалоў. Сьпінай да вас сядзіць кабетка. Як на вугольлі. Нарэшце паварочваецца: рэзьята, вот вы па-беларуску гаварыце, а как будзет «сьлівачнае масла»? «Сьмятанковае». «А вяршковае?» «Таксама можа быць...»

Увечары спатканьне з бэрлінскім прафэсарам, які прывёз з сабой студэнтаў-журналістаў. Потым — пачастка.

У кнігарні пісьменьніка. Набіраеш цэлы стос новых кніжак. Да Горадні яны амаль не даходзяць: тыражы невялікія, дык па-беларуску болей сталі чытаць, гомасаветыкусаў робіцца менш. Вершы Цыпрыяна Норвіда ў перакладах А. Мінкіна, таксама выдатны тамок «Авантуры майго жыцця» Саламеі Пільштыновай з Русецкіх у перакладзе М. Хаустовіча. Чарговая кніжка з «Бібліятэкі замежнай прозы», за гэтым разам Г. Бёль, «Більярд а палове дзесятай», з нямецкай пераклаў Л. Баршчэўскі. Выдадзена «Аповесць для сябе» Б. Мікуліча і «Сповідзь» Л. Геніюш. З паззіі бярыць толькі апошняю кніжку А. Разанава — «У горадзе валадарыць Рагвалод», тыраж 700 штук. Усё разам каштуе 200 з нечым рублёў. Самыя дарагія «Авантуры...», 75 р. Нішто, раўнуючы з цэнамі

ўсёй той макулатуры, што апанавала гарадзенскія кнігарні і якой усё няк не здаваліцца наш пакупнік.

Трактарны завод. Брама з дзвюх вежаў, менш пампезная за прывакзальную. На абедзвюх у сонечным небе велічная лунаюць Белчырона-белыя сьцягі. Але вуліца паміж дамамі перагароджана змрочнай цёмна-шэрай будынінай, на якой — аграмадныя мэталёвыя ордэны Леніна й кастрычніцкага перавароту. Уражаньне вельмі кантраснае. Гэта ўжо намайстравалі ў апошнія гады «разьвітога сацыялізму».

На ратондзе цырка анонс новай праграмы: «Коні, осьлікі, малпы, удавы, сабакі, птушкі».

У фірмовай краме «Лянкамэ», жаночая прынада. Парфумы з Францыі прадаюцца за рублі. Як на журналісцкую кішэню, дык даступны хіба дэзадаранты, «Фіджы» — 9 тыс.

Адбываецца пасадка ў аўтобус. У дзвях узяніае былы абкамаўскі першы сакратар Сямёнаў, сівы й загараў, мабыць быў у сталіцы па партыйных справах. У аднае дзяўчыны білет аказаўся бяз месца, шафёр безцырымонна зганяе яе са службовага месца, на якое амаль адразу сядзе мужчына з выразна каўказкім абліччам. Маладзён побач цябе скэптычна камэнтую: «Мафія не знае граніц». Малады голас ззаду абурэцца: «Плоха вам была пры камуністах, вот вам цяпер пры дэмакратах». Наіўны маладзёні! Дзе ж ён бачыў тых дэмакратаў? Хіба што ў сьне.

Побач стаіць бел-чырвона-белы летувіскі аўтобус з нумарам «ЛИЛ».

Наперадзе нехта разгарнуў кніжку, назва главы «Сорак саракоў», мабыць некага з расейскіх эмігрантаў: Зайцаў? Шмялёў?

На выездзе з горада шылда «Кавярня». Упершыню замест «кафэ»! Беларуская мова пачала перамагчы белсавецкую. Адрозьніваецца вёска Кунцаўшчына, калісьці яна была за горадам. Ты трапіў сюды на першай сваёй журналісцкай практыцы. У канторы табе нешта казалі пра казначую эканомію гсм, а потым высветлілася, што ты крыху спазніўся, у калгасе адбылася важная падзея: карова ацялілася адразу некалькімі цялятамі, іхні здымак трапіў у газэты.

Нехта захацеў зьесці аранжык, смачны водар распаўсюджваецца па салёне.

Едзеце лесам. Два разы пампезныя стэнды «Слава труду» й аднойчы «Миру-мир!» Гэта для каго, для ваўкоў і зайцаў? Нехта падпаліў траву, выгарэла ў хмызах, агонь сьгнуў цераз агароджу могілак. Ніхто не гасіць. Двойчы бачыў, як курэючы кінутыя цяпельцы, адно нават каля рээк вузкалейнай чыгункі.

Душа адпачывае: усе дарожныя шылды выкананы па-беларуску й амаль без памылак. Беларусы на Беларусі ўжо не нацменшасць, для якой па ўказаньні КПБ гадоў 4—5 таму нарэшце пераклалі тапонімы. Тупагалоўныя чыноўнікі старанна выводзілі: «Ліда. Ліда» й пляскалі ў ладкі ад задавальненьня, што агоралі незнаёмую літару «і».

Вяршыняй тупасьці савецкага чыноўніцтва сталася «двухмоўная» дарожная шылда, якую ты занатаваў калісьці ў Дзятлаўскім раёне: «ГЕЗГАЛЫ. ГЕЗГАЛЫ»!

П. ГРЭЦКІ,
Горадня-Менск-Горадня.

14—20 траўня 1993 г.

5

НОБЭЛЬСКІЯ ЛЯЎРЭАТЫ / ДЗЁНЬНІКІ

Чэслаў МІЛАШ

Год паляўнічага

Урыўкі з кнігі

ПРАДМОВА

Адкуль гэты дзіўнаваты назой? Перадусім так называлася кніжка, якую я любіў у свае школьныя гады, і памяць пра якую хачу ўшанаваць. Яе аўтарам быў Уладзімір Корсак, ніколі не залічаны да пісьменьнікаў, але вядомы сярод аматараў прыроды, а менавіта той, прыгажосцю каторай славіліся землі былога Вялікага Княства. Корсак аўтар той шляхты, а пагатоў на Беларусі, было безліч («Цо крачэк, то Корсачэк»). Ён паходзіў з Віцебшчыны. Пасьля Першай Сусьветнай вайны ён апынуўся ў Польшчы, абраў сабе лясніцкі заняткаў, а таксама пачаў пісаць (...). Свае апавяды Корсак сяды-тады дапаўняў малюнкамі тушам, вельмі добрымі, аднак яны сьведчаць, што яго цікавіла болей не само маляваньне, а слухнасьць і дакладнасьць дэталей. Я вельмі абавязаны яму за веды пра птушчы, зьвяроў, таму падзяка яму праз пазычаньне кніжнай назвы павінна хіба выглядаць дарэчы.

«Год паляўнічага» — як бы календарна падзелены падручнік па паляўніцтву, праўда, перш за ўсё ён датычыць лясных абшараў Поўначы. Мая кніжка з гэтай тэматыкай ня мае нічога агульнага, але затое ёй добра адпавядае форма календара. Яна — дыярыі аднаго году: ад жніўня 1987 да жніўня 1988 г. На ейных старонках нітуюцца сучаснасьць з

прошласьцю, бо ў сваіх запісах, штодзённых або робленых праз колькі дзён, я часам вяртаюся да мінулых падзей і людзей, каторых некалі ведаў (...)

Том зацемак аднаго году ляжыць перада мной, а я прынамсі вагаюся з яго абнародаваньнем. Можна прагнуць збудаваць сябе, скласьці сваё аблічча гэтка, якім яго паводле нашага жаданьня павінны атрымаць нашчадкі і якое ня выкліча аніякіх закідаў. Тады паўстае пытаньне, а ці варта рабіць наадварот: не хаваць сваіх слабасьцяў, паказваць свой жыццярскі цалкам толькі таму, што гэтак занатавана ў асабістым дзёньніку? Не, я меў на ўвазе магчымага будучага чытача і каб адмовіў гэта, дык сказаў бы няпраўду. Аднак самы ідэальны образ мяне самога ў маім разуменьні не кіраваў мной, таму сумняваюся, каб нейкі мой будучы біёграф здолеў бы разшыфраваць мазаіку, у якой засьведчаны выпадкі з жыцця загадкавай для мяне самога постаці.

Я вагаюся і таму, што калі абнародую гэты том замест таго, каб пакінуць у машынапісе і прызначыць для некалькіх сяброў, дык гэта будзе азначаць, што я наважыўся пэўным чынам вылучыцца. Аднак усё адно не магу пазбыцца пачуцьця, што раблю гэта на сваю шкоду.

2 VIII 1987

Кнігі і слоўнікі. У маім жыцці хапіла б матэрыялу на раман, але я чешуся, што не пішу раманы. Гэта магло б быць амбіцыйнае ляўрэата Нобэля, зважаючы, што мая вядомасьць вузкая, абмежаваная чытачамі паззіі. Я з пэўнасьцю хацеў бы, каб тыражы маіх кніжак былі большымі, але таксама цяну наканаваў мяне раўнавагу, ўпісаную звыш у мой лёс наступнымі словамі: вядомасьці заўжды не зашмат, а ў самы раз.

Перавага рамана ў магчымасьці апісваць нашыя дачыненні з іншымі людзьмі, не паказваючы на іх пальцам, або дастаткова іх ахоўваючы.

Калі пішаш дзёньнік або ўспаміны, дык гэтага прывілею ня маеш, хіба што адкінуць, як шмат хто сёньня робіць, усякую памяркоўнасьць.

5 VIII 1987

З Жэневы на два дні да Мэнтоні, у знаны мной гатэль Л'Аглен. Тутакі таксама дождж... Вяртаньне ў Парыж, пахмурна і дажджыста...

Францыя цяпер, ужо некалькі год, прыемная для мяне дзякуючы адплаце за зьведанае прыніжэньне. Я можа і не чуўся б тады, у пяцідзесятых гады, нагэтулькі прыніжаным, каб не жадаў пазычнай славы. Пра мяне ведалі пару чалавек, Жан Кассо, С'юпэрвіль, але я адчуваў скурай

вакол сваёй асобы зусім іншую аўру: нейкі дзівак, можа крыху шаленец, які працуе ў духу антыкамунізму. Галімар мяне выдаваў з прычыны майго Эўрапейскага Прызу, але выглядала на тое, што мае кнігі пры распаўсюджваньні ігнараваліся, бо іх вельмі цяжка можна было адшукаць у кнігарнях. Толькі пакуль жыў Камю, я меў у Галімара саюзніка. Калі адзін італьянскі выдавец лістоўна запытаў Галімара пра мяне (здаецца, ужо напрыканцы сямідзесятых, напярэдадні ўзнагароджання Нобэлем), яму адказалі, што аўтар — невядомы...

10 VIII 1987

Існуе своеасаблівае якасьць паўночнага сьвятла, мне яна адкрылася, калі мы згарнулі свой намет у кэмпінгу ў канадзкіх Скалістых гарах, у нацыянальным парку Яспэр, адкуль (у жніўні) мяне з Янкам выгнаў першы сьнег. Быў 1969 год. Дарога на Эдмандтон адтуль кіруе на поўнач, потым крыху збочвае. І вось тамака, над Атабаскай, я сутыкнуўся з гэтай своеасаблівае паўночнага сьвятла, да якой, зрэшты, шмат насельнікаў нашай плянэты прызвычаены, таму нават яе не заўважаюць. Упершыню я меў падобнае адчуваньне, калі нядоўга перад выбухам II Сусьветнай вайны прыехаў з Варшавы ў мястэчка Глыбокае, дзе тады працаваў мой бацька. Глыбокае ня больш паўночнае за мой родны павет, але затое знаходзіцца значна далей на ўсход, можа адсюль і гэтка розьніца. Я ніколі так і не апісаў тое мястэчка. Навокал найсапраўднае Беларуса, у самім мястэчку барока паеэзіцкіх касьцёлаў, а ў цэнтры — штэцль, вядомы з яўрэйскай літаратуры й карцін Шагала, гэткай вялікай колькасьці скупаваных у цясноўці драўляных крам я ніколі перад тым і пасьля таго ня бачыў. Выглядала, нібыта адзін вялікі кош быў падзелены на мноства крамак...

13 VIII 1987

... У маленстве я ня раз чуў легенду пра сэрбскае паходжаньне Мілашаў, магчыма з прычыны тоеснасьці прозьвішча з імем сярэднявечнага гэроя. У Белградзе я жыў на вуліцы князя Мілаша. Шанаваньне маёй асобы ў Югаславіі, пераклад амаль усіх маіх кніг, абраньне ў сэрбскую

Акадэмію навук і нарэшце прызнаньне тут, у Парыжы, адной югаслаўскай журналісткі, якая сказала, што лічыць мяне бадай сваім.

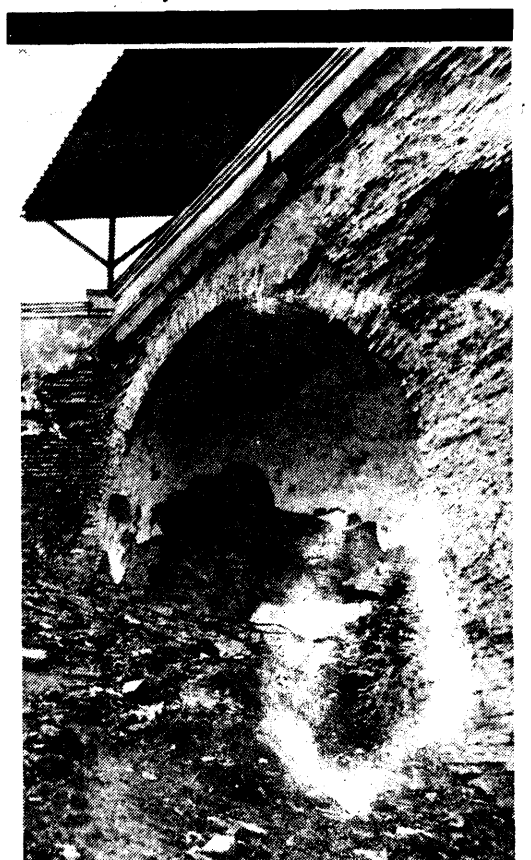
Учора я атрымаў з Будапэшту прыгожа выдадзены па-венгерску том маіх вершаў. Мые доўгі час не выдавалі там у выніку захадаў пасьольства ПНР у венгерскім Міністэрстве замежных справаў. А колькі дзён таму Томас Вэнцлава прыслаў мне том вершаў і перакладаў Ёзаса Кэкштаса, выдадзены ў Вільні, у якім я знайшоў 26 сваіх вершаў. Кэкштас памёр у 1981 годзе ў Варшаве, ён быў адной з постацяў маёй віленскай маладосці. Якую цікавую меў біяграфію! Ён быў арыштаваны польскімі ўладамі за камунізм (сядзеў у адной камэры з беларускім паэтам, каторага я ведаў, — Максімам Танкам), потым яго зноў арыштавалі, саслалі ў канцэнтрацыйны лагер у Картузжай Бярозе. Пасьля заняцця савецкімі войскамі Вільні яго дэпартавалі ў Гулаг, а затым была армія Андэрс, Іран, Ірак, Ягіпет, Італія. Ваяваў пад Монтэ-Касіна, быў паранены, узнагароджаны, эміграваў у Аргентыну, дзе многа гадоў працаваў рабочым; калі захварэў (паралюш), дык перабраўся ў Варшаву, бо быў польскім грамадзянінам, і тамака дваццаць гадоў жыў у Доме для вэтэранаў.

14 VIII 1987

Я хацеў бы вызваліцца ад маралізаваньня, але ня ўмею. Рамантычная звычка сакампэнсацыі занадта моцная. Гэта азначае, што калі хацеў бы быць добрым, але ім не зьяўляешся, дык няхай хача б твае кніжкі служаць дабру. Але яны дваістыя і не залежаць ад цябе; адзін раз табе здаецца, што яны служаць дабру, а другім разам — не. І вось ты зайздросьціш аматарам мастацтва дзеля мастацтва, тым — даўнешым і, трохі з іншай назвай, сёньняшнім, бо яны не задаюць сабе падобных пытаньняў.

(Працяг будзе).

Пераклад з польскай мовы С. АСТРАВЕЦ.

Сталічныя паведамленьні

АЛЬБЭРТ ЭНШТЭЙН,
КОБА І СТАЛІЦА БССР

У газэце «Вечерний Минск» апублікавалі ўспаміны былых аспірантаў інстытута фізікі АН БССР пра падзеі 30-х гадоў, паведаўшы ім у свой час вядомым вучоным, акадэмікам Віталіям Сэрбентам. Гісторыю гэтую сьмела можна назваць сэнацыяй.

У 28-м годзе ў Менск пераехаў вядомы фізык Якаб Громэр, які на працягу 13-ці гадоў быў асістэнтам Альбэрта Энштэйна. Пераезд, па ўсім відаць, нельга лічыць выпадковым, бо сам Громэр быў родам з Берасьця. У 31-м годзе ён ідзе працаваць у толькі што створаны Фізыка-тэхнічны інстытут пры беларускай акадэміі навук. Працаваць і жыць у сталіцы БССР яму хутчэй за ўсё падабалася, пра што ён і пісаў у лістах свайму настаўніку. А таму, калі ўціск на вялікага навукоўца ў Нямеччыне, дзе ў той час ірваліся да ўлады фашыстоўцы, стаў нявыносны, Альбэрт Энштэйнш папрасіў Громэра высьвятліць пра магчымасьць ягонага переезду ў Менск. Справай якраз і займаўся член прэзідыума акадэміі навук сп. Сэрбент. Пытаньне трэба было вырашаць даволі хутка, бо вялікі фізык якраз хістаўся паміж Беларуссю й ЗША. Для канчатковага вырашэньня пытаньня дэлегацыя накіравалася ў Маскву, да «бацькі народаў». Язэп Візарыёнавіч выслушаў просьбу беларускіх навукоўцаў, пачаў чакаць і зрабіў выснову: «Няхай ён там, у сінагозе на скрыпцы грае». Громэр паведаміў пра адмову Энштэйну, і той пасьпяхова перабраўся ў Амэрыку.

Вось так «вялікі правадыр усіх часоў і народаў» уратаваў вялікага Альбэрта Энштэйна і спрычыніў да таго, што набыткам сусьветнае цывілізацыі стала

ў свой час ягона Тэорыя адноснасьці.

ІДЭЯЛАГІЧНАЕ
ЗАБЕСЬПЯЧЭНЬНЕ БТ

Сьвяткаваньне 1-га траўня ў Менску прайшло ціха й спакойна. На сьвяточны мітынг сабраліся разам партыі камуністычнага й сацыялістычнага накірунку, прафсаюзы. У адным натоўпе стаялі людзі, якія часта аказваюцца па розных бакі паркану.

Пра маскоўскае пабоішча паведамілі толькі расейскія й замежныя сродкі масавай інфармацыі. Разгублены сп. Сталярэў, не атрымаўшы загаду пра тое, у якім сьвятле падаваць гэтую падзею, увогуле забараніў што-небудзь казаць. Разгубіліся, мабыць, і ў саўміне. Але доўга так працягвацца не магло, трэба было хоць неяк адрэагаваць. І вось 2-га, пасьля кароткага ўрыўка з месца маскоўскіх падзей на экране зьявіўся твар... сустаршыні ЦК партэйгэноссэ Чыкіна (?). Ён некалькі хвілінаў распавядаў нешта пра тое, што кліка здрадніка народу Ельцына наладзіла разьню над беднымі мірнымі камуністамі.

Пасьля ўсяго гэтага паўстае некалькі пытаньняў. Па-першае, у якасьці каго выступаў Чыкін? Альбо ў якасьці блазна, калі галоўны баяц нешта сказаць, альбо ён застаецца нягласным начальнікам па партыі ўсяго нашага ўраду й управы Дзяржтэлерадыё? Па-другое, навошта ж тады нашыя нэакамуністы заклікаюць нас падпісаць абаронны саюз з «крывавай клікай»? І па-трэцяе: можа яны хочуч падпісаць гэты саюз, каб нашыя хлопцы пайшлі абараняць хазбулатаўскі вярхоўны савет ад Ельцына? Ну тады ўжо гэта «чэрэзчур».

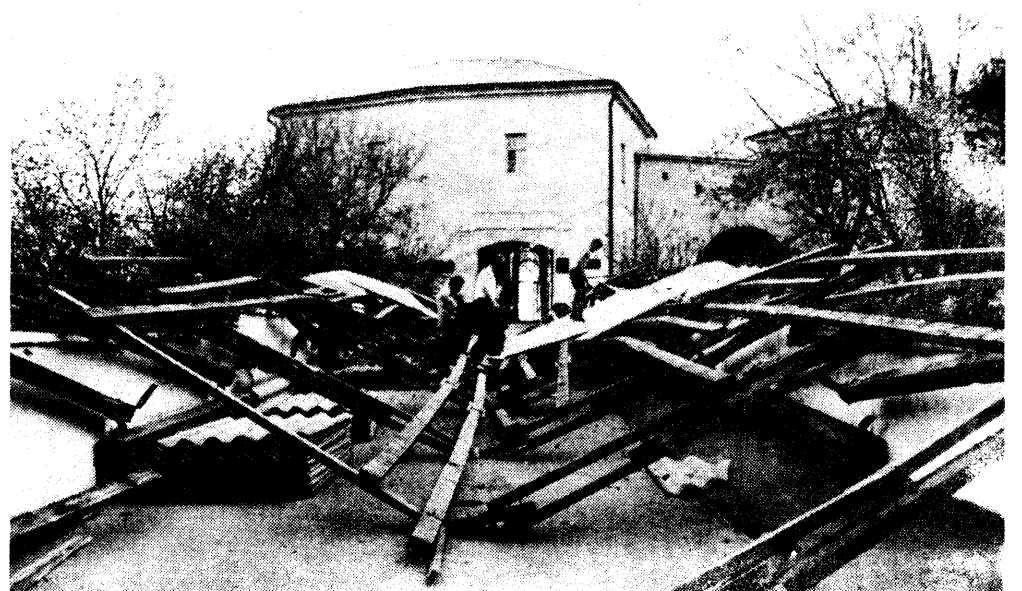
А. ДУБРОУСКІ.

СТАРЫ МОСТ

Паміж двума гарадзёньскімі замкамі існуе стары мураваны мост. Стаяў ён, стаяў ды пачаў разбурацца. Чатыры гады таму зрабілі над ім павец, але мост па-ранейшаму разбураўся. Нядаўна павец наогул абрынулася, ледзьве не пахаваўшы пад сабой пару закаханых... Як шкада, што абкам КПБ месціўся ў Новым, а не ў Старым замку, бо тады б мост адрамантавалі яшчэ чатыры гады таму!

(бл)

Фатаграфаваньне А. У.

ГАНДАЛЬ / СПОРТ

Беларускімі вячоркамі сёння ўжо нікога ня здзівіш. Яны трывала ўвайшлі ў рэпертуар мастацкіх калектываў, у жыццё школак і дзіцячых садкоў. Дзетак ужо не здзіўляюць прылады быту мінуўшчыны, старажытныя абрады і песьні, «незразумелыя» беларускія словы... На шчасце (не хапае пакуль свайго аптымізму), нашы дзеці становяцца беларусамі па сваёй сутнасці з першых дзён наведвання дзіцячых садкоў. І з захапленнем вымаўляюць «дзякуй» замест «спасибо», «аловак» замест «карандаш», «цацка» замест «ігрушка». З гонарам сьпяваюць «Цячэ вада ў ярк» і называюць сябе беларусамі... Ды толькі ўсё гэта, як ня дзіўна, скончваецца а 18 гадзіне, калі малыя пакідаюць сьцене дашкольных устаноў і жукаюцца ў хатняе асяроддзе...

Найчасцей бацькі родную мову ня

На роднай мове з 9 да 18...

ведаюць, забыліся або папросту не жадаюць ёй карыстацца ў сям'і. І малое, хоча яно таго ці не, перайначвае сябе на іншы лад, а калі яшчэ любая мама прыкрыкне: «Ды не «сонейка», а «солнышко», становіцца зусім ніякавата...

Ведаючы ўсё гэта, педагогі дзіцячага садка № 6 у Шчучыне вырашылі: настала пара «ўзяцца» за бацькоў!

І сабралі вячоркі...

Гэтым разам глядачоў не было. Усе разам — і дзеці, і іх бацькі — сядзелі за вялізным-вялізным сталом: пілі гарбатку, ласаваліся прысмакамі, нахвалывалі аладкі й... сьпявалі, жартавалі.

На печцы спаў вялізны чорны кот, пад стольлю віселі кілбасы, у калысцы мірна паспывала немаўлятка... Нехта

вышываў, нехта лоўка перабіраў вязальныя пруткі, нехта размотваў ніці...

Прыходзілі ўсё новыя й новыя госьці ў нацыянальных строях, зьвінелі бубны, граў гармонік.

Ніхто не заўважыў тое імгненне, калі бацькі цалкам забыліся пра ролю сур'ёзных дарослых і сталі самімі сабой. Як радасна сьмяяліся, як безклапотна весяліліся на вячорках разам са сваімі сынамі й дачкамі стомленыя ад бясконцых клопатаў людзі! І як здзіўляліся дзеткі, калі іх таты й мамы раптам пераходзілі на беларускую мову! Выявілася, што й беларускія песьні мамы ведаюць, і і вершы, і прымаўкі.

У той вечар было зроблена шмат

адкрыццяў. Добрых адкрыццяў. І, можа, упершыню так яўна мамы й дзеці адчулі гонар адных за адных. Гонар за свой дом і мову, за Бацькаўшчыну.

... Усю дарогу з садка мы з сынам сьпявалі «Купалінку». Потым гулялі ў беларускія словы... А калі падыйшлі да інтэрната, ён расчаравана сказаў: «Ну, усё... Зноў дома па-руску гаварыць будзем... Скончылася сьвята...»

Я цалавала мілы тварык і адчувала, што сённяшнія вячоркі ў садку зблізілі нас мацней, чым усе ранейшыя размовы пра беларускасьць і любоў да роднай мовы... Будзьма дома размаўляць па-беларуску.

А. АЛАВА, г. Шчучын.

Корты і рынак

З шостага па дзесятае траўня ў Горадні праходзіў традыцыйны міжнародны турнір сярод аматараў вялікага тэніса. У гэтым годзе ён быў прысьвечаны Дню Перамогі. Падобных турніраў у краінах СНД за год адбываецца каля дваццаці. Аднак у нашага, Гарадзенскага, ёсць адна асаблівасьць, аб якой заўсёды любяць казаць госьці — корты. Упэўнены, што шмат хто ў нашым горадзе і найперш, нашыя ўлады ня ведаюць ці папросту не ўяўляюць, што ўжо з 1986 г. у Горадні існуюць адны з лепшых на тэрыторыі былога Саюза тэнісных пакрыццяў аўстралійскай фірмы «Суперграс». А турнір і дагэтуль пакуль толькі адзіны, і толькі аматарскі.

Такое уражаньне, быццам няма ў нашым горадзе анікага спорткамітэту, быццам ня ведаюць у сталіцы, дзе маглі б рыхтавацца беларускія тэнісісты, якія адстойваюць гонар нашай краіны, быццам наша гістарычная Горадня знаходзіцца на краю сьвету, куды і дабрацца немагчыма.

Дарэчы, каторы год запар здзіўляюся гэтаму не толькі я, а большасць тых, хто прыжджае часам да нас, ведае толк у тэнісе і трапляе на нашыя корты. На жаль, ня першы раз даводзіцца так смутна пачынаць, калі пішаш аб тэнісе. Вельмі шкада, але

ў Беларусі, напэўна, ня хочучь спрыяць разьвіццю гэтага папулярнага ва ўсім свеце віда спорта.

І ўсё ж, аб турніры ў Горадні. Трэці год запар яго ладзіць тутэйшы клуб аматараў тэніса. Дагэтуль ён быў гарадзкім, праўда, нешта зьмяняецца і, напэўна, клуб стане унівэрсітэцкім, паколькі корты зараз належаць менавіта гэтай установе.

Адна з асноўных праблем у правядзеньні такога турніра — фінансавая. Прыемна, што спрыяльна паставілася да тэнісістаў унівэрсітэцкая адміністрацыя і прадставіла корты. Была задумка ў арганізатараў заахвоціць спонсараў, аднак у вабласной газэце неяк не знайшлося месца для трыццаці радкоў аб такой інфармацыі. З добрым сэрцам аказалася толькі малое прадпрыемства «Партнёр», якое паставіла побач з кортамі свой невялічкі шапік з рознымі напоямі, гарачымі бутэрбродамі і кавай.

Госьці гэтым разам прыехалі з Расеі, Летувы, Польшчы. Ад Беларусі, акрамя гарадзенцаў, удзел бралі менскія і пінскія тэнісісты. Усяго было заяўлена 68 удзельнікаў, з якіх толькі восем жанчын. У мужчынскім разрадзе, як і звычайна, тры узроставыя групы: першая да 35 гадоў, другая — ад 35 да 45 і трэцяя — 45 і болей.

Кожны ўдзельнік перад пачаткам гульні павінен быў унесці тысячу рублёў у прызавы фонд. Грашовыя прэміі атрымлівалі толькі за тры

першыя месцы.

Прыемна было бачыць, што за мінулы год значна ўзрос узровень аматарскага тэнісу. І найперш гэта датычыць гарадзенцаў. Нездарма ў двух фіналах удзельнічалі нашы хлопцы. Праўда, прыгожую гульню паказалі практычна ўсе ўдзельнікі.

У першай мужчынскай падгрупе (да 35 гадоў), дарэчы, самай шматлікай, гарадзенец С. Мішчанка сустракаўся з А. Маладцовым з Пецярбурга і ў прыгожую гульню на жаль, прайграў. 3:6; 6:2; 6:1.

Цікавым быў фінал у другой падгрупе (35—44 г.), дзе сустракаліся Ю. Някрасаў з Северадзьвінска і Л. Бліноў з Пецярбурга. 7:5; 6:3 скончыўся фінал на карысьць Ю. Някрасава. Не саступала па сваёй цікавасьці і фінальная гульня самых старэйшых тэнісістаў. У. Вайтовіч з Менску перайграў добра вядомы ў Горадні тэнісіст Дз. Сахарчук (6:4; 2:6; 4:6).

У жаночым разрадзе ніякіх нечаканасьцей не адбылося, перамагла Т. Зелянкевіч з Менску. Праўда, даволі моцную барацьбу ў фінале ёй навазала гарадзенка А. Ханавец. У мужчынскім парным разрадзе прызавое месца засталася за гарадзенцамі С. Мішчанка і К. Саўкіным.

На такіх спаборніцтвах цікава назіраць ня толькі за тэнісам, а яшчэ і за людзьмі. І прыемна бачыць, калі ўсьміхаюцца адзін аднаму расеец і летувіс, заўзята, па-сяброўску гутараць беларус і паляк. Дарэчы, не існуе ніякіх моўных бар'ераў і тым болей якіх-небудзь прэтэнзій. За чатыры дні людзі добра адпачылі і з добрым настроем ад'ехалі дахаты.

Адзін госьць са сталічнага горада зацікавіўся, чаму Горадню ў іх ведаюць толькі па рынку. Я завёў яго і паказаў гэта «дзіва». Аднак ён ня вельмі ўразіўся і смутна дадаў, што лепш бы ваш горад меў славу з-за кортаў...

М. КАРНЕВІЧ.

● Румынія

Цыганы, турэцкія дываны й расейскі рэкёт

У гандлёвым турызме беларускім спэкулянтам бадай няма роўных. Апошнім часам яны акупавалі торжышчы Румыніі. Што вабіць іх туды? Гандлярка з Пінска Ніна В. распаўяла карэспандэнту «Пагоні» так:

— Па-першае, торжышчы Польшчы завалены беларускімі, турэцкімі, кітайскімі таварамі. Добра зарабіць тут ужо немагчыма. Ехаць у больш далёкія краіны, такія, як Турцыя, Кітай, каштоўна, а ў Румыніі ўсё значна таньней і прасцей.

— Скажыце, што з нашых тавараў мае добры попыт у румынаў?

— Найбольш румынскія грамадзяне пытаюць дзіцячыя рэчы, дарослую верхнюю вопратку, запалкі, пасьцельную бялізну, наш беларускі абутак і шмат чаго яшчэ. Адметную групу пакупнікоў ствараюць цыганы, яны скупаюць ношаныя рэчы, гарэлку, харчы. Просяць прадаць ім нашу радыётэхніку. У мяне яны ахвотна купілі стары радыёпрыёмнік «Акіян», якому ўжо было больш за 20 год. Увогуле цыганы — вельмі дзіўныя пакупнікі: яны не купляюць новыя рэчы, а бяруць усё ношанае.

— А як судносыцца кошты на тавар у Румыніі і ў нас?

— Ну, размаўляю пра гэта склада на, бо я й мае калегі па вандроўцы везлі да Румыніі пераважна ношаныя рэчы: сукенкі, летнікі, плашчы, курткі, і там прадавалі іх па 100—200 леяў,

дзіцячая вопратка йшла па 20—40 леяў, а вось новае, за выключэньнем запалак і гарэлкі, ішло з цяжкасьцю.

— Чаму?

— Румыны вельмі бедна жывуць, мала зарабляюць, крызіс вытворчасці адмоўна адбіваецца на іх дабрабыце. Уявіце сабе такі вялікі горад, як Бухарэст, а пасьля васьмі вечара выходзіць на вуліцу страшна, бо ўвесь горад схаваны ў цемры, амаль нідзе не гараць вулічныя ліхтары, няма сьветавой рэкламы, дый вокны дамоў сьвечыцца цьмянымі агеньчыкамі. Каб з'эканоміць, румынскія сем'і вячэраюць пры сьвечках, глядзяць тэлевізар таксама пры сьвечцы.

— Вы казалі пра попыт на запалкі й гарэлку?

— О... запалкі ў Румыніі ў цане, наш блёк запалак з 10 карабоў можна прадаць у 100 разоў даражэй, гарэлку бяруць пераважна цыганы й рэкэціры.

— Што, і ў Румыніі ёсць рэкёт?

— Ды яшчэ які! Праўда, у Бухарэсьце ён значна меншы, а за перавалам, калі ехаць у бок Балгарыі, казалі, што нельга адбіцца. Асабліва шчыруюць расейцы.

— Дзе вы начавалі ў Бухарэсьце?

— У выпадковых людзей. Яны прыходзяць на торжышча і за 8—10 лей прапануюць начлег. Калі шкада грошай, можна разьлічыцца таварам. Я завезла ў Румынію некалькі бройлерных курэй, імі й разьлічвалася

з гаспадыняй.

— Скажыце, колькі тавару можна купіць за праданыя там рэчы?

— Калі ў гандляра хапае тавару на нелькі дзён працы, то гэта значыць, што ён зробіць некалькі тысячаў леяў. А гэта вельмі шмат, бо турэцкі дыван памерам 2 на 3 мэтры каштуе некалькі соцень.

— Што лепей везьці з Румыніі да нас?

— Пераважна ўсе набываюць турэцкія дываны, у мяне вось хапіла на чатыры такія вырабы. У нас у Пінску ён каштуе 50 тысячаў рублёў.

— А як прасьцей трапіць да Румыніі — шляхам запрашэньня ці пры дапамозе турбюро?

— Лепей пры дапамозе турбюро, бо цябе паўсюдна возаць, клопацца й г. д.

— Колькі каштуе такое задавальненьне?

— Я купляла пуцёўку на 5 дзён коштам 12 тысяч рублёў, у дадатак за страхуку плаціла 12 даляраў, ды яшчэ пры сабе неабходна мець ня менш 5 тысячаў украінскіх талёнаў, каб заплаціць транзытны падатак на ўкраінска-румынскай мытні. Але, вылічыўшы ўсе гэтыя выплаты, прыходзіш да высновы, што да Румыніі зараз ехаць значна лепей, чым у суседнюю Польшчу.

Распытваў
Г. АСТРОЎСКІ.

Мусульмане аб'ядналіся

9 траўня ў вёсцы Сандыкоўшчызна Шчучынскага раёна адбыўся ўстаноўчы зьезд Мухтасібата Беларусі. Згодна статуту Духовнага ўпраўленьня мусульман сем існуючых на Беларусі суполак ісламскага веравызнаньня аб'ядналіся ў адну рэлігійную арганізацыю, падначаленую мухтыю Талгату Таджудзіну, які знаходзіцца ў Уфе.

Галоўнымі задачамі беларускага Мухтасібата будзе назіраньне й дапамога аб'яднаньням і прыходам мусульман на тэрыторыі рэспублікі.

Дарэчы, прама на зьездзе былі распаўсюджаны разьліковыя карткі малазабасьпечаных мусульманскіх сем'яў, дасланыя шэйхам Фарыц Бэн Ясін Курайшы. Згодна ім кожны інвалід-мусульманін ці мусульманка, а таксама маці-адзіночка будуць атрымліваць штогод 100 даляраў ЗША.

Г. А.

14—20 травня 1993 г.

7

17, ПОНЕДЕЛЬНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
 9.10. 00.50. Пад купалам сусвету. 9.25. «Мачаха». Мастацкі фільм. 10.15. «Край». Саламат Русская. 10.45. «Знак бяды». Мастацкі фільм. 1-я і 2-я серыі. 13.10. «А я жыў уся там жа». Фільм-кажэнды. 13.30. Навіны. 13.40. «Бацькі». Мастацкі фільм. 1-я і 2-я серыі. 15.55. «Сяджу ля акенца». Фільм-кажэнды. 16.25. Вяўленнае мастацтва. 7-ы клас. 17.00. «Каралеўскае палаванне». Шоу-казіно. 18.00. «Дзёньнік Прынямання». (Гр.). 18.10. Роздм над фактам. (Гр.). 18.30. Навіны Бі-бі-сі. 19.00. Абласныя навіны (Брст). 19.10. Футбол. Чэмпіятат Беларусі. «Фандоки (Бабруйск) — «Динамо» (Мінск). 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.30. Сустрача са старшынёй Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь С. С. Шушкевічам. Прамая лінія. 22.30. Спортныя тэлекур'ер. 22.55. Ніка. 23.10. Мастацкі фільм «Цана нявесты».

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
 5.30. Утро. 7.45. Фірма гарантуе. 17.25. Межгосударственный телеканал «Останкино» представляет программу «Знакомые незнакомцы». 17.50. Погода. 17.55. Гол. 18.25. Эхо недели. 18.55. Золотое кольцо российских музеев. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Премьера художественного телесериала «Горячие и другие». 15-я серия. 22.10. «Новая студия» представляет: Дже-сейши, Жизнеописание, Монтаж, Мегамикс. 01.15. Пресс-экспресс.

КАНАЛ «РОССИЯ»
 7.55. Утренний концерт. 8.10. Автограф мастера. 9.05. Устами младенца. 9.35. XX век в кадре и за кадром. 10.20. Рек-тайм. 10.50. Досуг. 11.05. «Алиса в стране чудес». Художественный фильм. (Англия). 13.25. «Затерянные в песках». Художественный фильм. 14.30. Мульти-пульти. 14.40. «Для пользы всей России». К Международному дню музеев. 14.55. Премьера документального фильма «Дикая природа Америки». (США). 15.25. Там-там-новости. 15.40. Проложение. 16.10. Трансфер. 16.55. Погода. 17.05. Спассе. 17.10. 911. 18.20. Бизнес в России. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Художественный фильм «Торелло под судом». (США). 20.20. Манера. 20.50. «Кирпичи-твой камень». Мультифильм для взрослых. 21.00. Момент истины. 22.20. Звезды говорят. 22.25. Спортивная карусель. 22.30. Не быть динозавром. 22.45. На сессии ВС Российской Федерации. 23.00. Кан-тдаун.

ПОЛЬША-I
 7.00. Кофе или чай. 10.00. Новости. 10.10. Мама и я. 10.25. Дошкольники дома. 10.50. Поговорим о детях. 11.05. «Династия». Серия 189. 11.50. Право на каждый день. 12.00. Школа для родителей. 12.20. Дети это любят. 12.30. Репортаж. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. «Спэйт». Серия пр-ва Англии. 13.40. Английский язык для детей. 14.20. Хроника семидесятих. 14.40. Загадки истории. 14.55. Телевизионный путешественник. Лондон. 15.00. Другое лицо политики. 15.30. Чрезвычайный пересмотр. 15.55. Безжалостная камера. 16.05. Сенсации XX века. 16.30. Школы в Европе. 17.00. Программа дня. 17.05. Программа для подростков. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Теле-экспресс. 18.25. «Спэйт». Серия пр-ва Англии. 18.50. Антенна. 19.10. Сатирическая программа. 19.20. Наш рядом с нами. 19.45. Полоса изданий. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Минутки. 21.15. Вечеринка. 21.45. Новостная публицистическая программа. 22.50. «Королева козаса». Развлекательная программа. 23.30. Прямо из Бельведера. 23.45. Развлекательная программа. 23.50. Прямо из Бельведера. 23.45. Развлекательная программа. 01.05. Горючая линия. 01.15. Развлекательная программа. 02.15. «Тайны Сахары». Серия пр-ва Италии. 03.45. Спортивная студия.

ПОЛЬША-II
 19.00. Местная программа. 19.30. Панорама. 19.35. «Поклонения». Серия пр-ва США. 20.00. «Наш век». Документальный фильм. 21.00. «Алло, алло». Серия пр-ва Англии. 21.30. Автожурнал. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 23.40. Без обезбоживания. 23.05. «Побег из тюрьмы». Серия пр-ва Австралии. 00.00. «Маршал Иосиф Пилсудский». Документальный фильм. 01.00. Панорама.

18, ВТОРНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
 8.00. Раніца рэспублікі. 8.10. Пад купалам сусвету. 8.25. «Як у садзе, у гарадзе...». «У гарах Урала». Тэлефільм. 9.00. Вяўленнае мастацтва. 7-ы клас. 9.30. «Адкрыццё сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь». Мастацкі фільм «Цана нявесты». 13.30. Навіны. 13.40. «Пра каханне гаварыць не будзем». Мастацкі фільм. 15.10. «Танцуй, Іспанія». Фільм-кажэнды. 16.25. Беларуская літаратура. 11-ы клас. 17.00. Сізабар-топ-10. 18.20. «Вячэрні канал». Інфармацыйна-музычная праграма. (Гр.). 19.10. Гаспадар. Каліс. фермер. 19.55. Партнёрства. 20.10. У гасцёўні газет «Звязда». 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.35. «Мачаха». Мастацкі фільм. 22.30. Ніка. 22.45. На сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь. Пасля заканчэння — Тэлебярэжа; Пад купалам сусвету.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
 5.00. 8.00. 11.00. 14.00. 17.00. 20.00. 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фірма гарантуе. 8.20. Премьера художественного фильма «Просто Мария» (Мексика). 9.05. 440 герц. 9.45. «Одажды в Кусково». Фільм-балет. 10.20. «Горячие и другие». Художественный телесериал. 15-я серия. 10.50. 00.40. Пресс-экспресс. 11.20. «Авария». Художественный фильм. 1-я серия. 12.30. «Вспоминая Равенскую». Документальный фильм. Фільм 1-й. 13.25. 15.15. Мультифильм. 14.25. Деловой вестник. 14.40. Банки сегодня и завтра. 15.10. Блокнот. 15.35. Три симфонических эскиза. 16.00. Стартингиджер. 16.45. Как добиться успеха. 17.25. Межгосударственный телеканал «Останкино» представляет программу: «Лучшее время». 17.50. Погода. 17.55. «Просто Мария». 18.35. Навстречу кинофестивалю. 18.55. Тема. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. К 70-летию киноиндустрии «Мосфильм». Художественный фильм «Мир входящему». 22.30. Хит-парад «Останкино». 23.45. Последний император. 00.50. «Авария». 1-я серия.

КАНАЛ «РОССИЯ»
 7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.25. Время деловых людей. 7.55. Мульти-пульти. 8.05. Момент истины. 9.00. Комикс. XX столетия. 10.10. Параллели. 10.25. Манера. 11.00. «Не». Художественный фильм. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. По страницам «Вечернего салона». 14.55. Телесериал. 15.25. Там-там-новости. 15.40. Студия «Рост». 16.10. Трансфер. 16.55. Бесшумные лидеры. 17.25. Соотечественники. 18.15. «Разговор по душам на дипломатическом уровне». Раймонд Паулс в Москве. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Премьера художественного телефильма «Санта-Барбара». 168-я серия. 20.15. Площадка искусства. 21.00. Ответное мое. 22.20. Звезды говорят. 22.25. Спортивная карусель. 22.30. Запад от конверсии по-русски. 23.00. На сессии ВС Российской Федерации. 23.15. Балет Санкт-Петербурга. 00.15. Концерт джазовой музыки.

ПОЛЬША-I
 7.00. «Тайны Сахары». Серия пр-ва Италии. 8.35. «Билл Гусбис шоу». Серия пр-ва США. 9.00. Музыкальная программа. 10.00. Новости. 10.10. Мама и я. 10.25. Дошкольники дома. 10.50. Поговорим о детях. 11.00. «Капитан Конрад». Серия пр-ва Франции. 12.00. Рынок труда. 12.15. Приятное с полезным. 12.40. Кулинарная программа. 12.45. Клуб одиноких сердец. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.50. Документальный сериал. 14.45. Кухня. 15.05. Наша Балтика. 15.20. Рисуем с нами. 15.35. Лаборатория. 15.55. Новости науки и техники. 16.00. Играет музыка. 16.20. Мы в космосе. 16.35. Теле-полюс. 17.00. Программа на вечер. 17.05. Программа для детей. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.25. «Билл Гусбис шоу». Серия пр-ва США. 18.50. Автономия. 19.15. Чрезвычайный пересмотр. 19.40. Сейсм. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 20.55. 7 минут для мистра труда. 21.15. «Кокто фланель». Фільм пр-ва Бельгії. 22.55. Письма о хозяйстве. 23.25. Искусство, не искусство. 23.45. Вечерние новости. 00.00. Музыкальная программа. 00.10. Вечер с... 00.50. Горючая линия. 01.00. Возвращение бардов. 01.30. «Кем был Джо Льюс». Фільм пр-ва Польщі. 03.05. Телетатр. «Запах орхидеи».

ПОЛЬША-II
 18.20. Отчизна. 18.40. Моя вера. 19.00. Местная программа. 19.35. «Поклонения». Серия пр-ва США. 20.00. Документальный фильм. 21.20. Концерт в Израиле. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.45. Колесо фортуны. Телетурнир. 23.20. Комедия пр-ва США. 01.00. Панорама. 01.55. Балетная студия.

19, СРЕДА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
 8.00. Раніца рэспублікі. 8.10. Пад купалам сусвету. 8.25. «Казкі па-быхарску». Фільм-кажэнды. 9.00. Беларуская літаратура. 11-клас. 9.30. «Мачаха». Мастацкі фільм. 10.20. Праз 30 гадоў... 10.55. Агу-стоўскі канал — водны шлях ад Вісла до Німана. 11.20. Фестываль «Мінская вясна». 13.30. Навіны. 13.40. «Людзі і звычкі». Мастацкі фільм. 1-я і 2-я серыі. 15.55. «Батры Закарэ». Фільм-кажэнды. 16.40. Дзіцячая тэлепраграма. 17.00. Відэа-навідазды. 18.00. Дзёньнік Прынямання. (Гр.). 18.10. Гарадніца. Літаратурна-мастацкая праграма (Гр.). 19.00. Абласныя навіны (Гомель). 19.10. «Пяць зорак». Тэлегуляна. 20.10. Дзяржаўны мастацкі музей Беларусі. 20.20. ТА «Рэха». 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.35. «Мачаха». 22.30. Ніка. 22.45. На сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь. Пасля заканчэння — Беларуская музычная весткі; Пад купалам сусвету.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
 5.00. 8.00. 11.00. 14.00. 17.00. 20.00. 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фірма гарантуе. 8.20. Кида-види. 8.40. Премьера художественного фильма «Просто Мария» (Мексика). 9.25. Торговый мост. 9.55. 13.35. 15.15. Мультифильм. 10.10. Рок-урок. 10.50. 00.05. Пресс-экспресс. 11.20. «Авария». Художественный фильм. 2-я серия. 12.35. «Вспоминая Равенскую». Документальный фильм. Фільм 2-й. 14.25. Телевикторина. 14.40. Блок-нот. 15.45. Премьера научно-популярного фильма «Литературный квартал». 16.20. Клуб 700. 16.50. Технодом. 17.20. Межгосудар-

ственный телеканал «Останкино» представляет программу «Куда ведет дорога». 17.45. Азбука собственника. 17.55. Погода. 18.00. «Просто Мария». 18.45. Миниматра. 19.00. Две версии. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Патрисия Касс. 21.25. Авторская программа В. Молчанова «Я, ты, он, она». 22-я серия. «Звезды эстрады». Концерт. 23.20. Л-клуб. 00.15. «Авария». 2-я серия.

КАНАЛ «РОССИЯ»
 7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.25. Время деловых людей. 7.55. Утренний концерт. 8.10. Ответное мое. 9.05. У Ксюши. 9.35. Козырная дама. 10.05. Балет Санкт-Петербурга. 11.05. Художественный телефильм «Санта-Барбара». 168-я серия. 11.55. И я улыбаюсь тебе. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Если вам за... 13.55. Поют драматические актеры. 14.55. Игра без проигрыша. 15.15. Бизнес: новые имена. 15.30. Там-там-новости. 15.45. Студия «Рост». 16.15. Трансфер. 17.00. Христианская программа. 17.35. Давайте разберемся. 17.50. «К-2» представляет... 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Экспонент представляет... 19.30. «Санта-Барбара». 169-я серия. 20.20. Наш сад. 20.50. Экран криминальных сообщений. 21.00. Прок. 22.20. Звезды говорят. 22.25. Спортивная карусель. 22.30. Москва глазами иностранцев. 22.45. На сессии ВС Российской Федерации. 23.15. Баскетбольное обозрение. 23.45. ТИшина № 9.

ПОЛЬША-I
 7.00. Кофе или чай? 10.00. Новости. 10.10. Мама и я. 10.25. Дошкольники дома. 10.50. Поговорим о детях. 11.00. «Смерть ученика». Фільм пр-ва Германіі. 12.00. Документальный фильм. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Современная польская повесть. 14.15. История польской книги. 16.00. Поэтическая программа. 16.30. Композитор и его город. 17.00. Программа на вечер. 17.05. Программа для подростков. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Теле-экспресс. 18.25. «Жизнь». Серия пр-ва Японии. 19.15. Здоровье. 19.35. Лаборатория. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. Спортивная студия. 23.05. Наши, польские. 23.30. Лексикон польской развлекательной музыки. 23.45. Новости. 00.00. Музыкальная программа. 00.10. Горючая линия. 00.20. Художественный фильм. 01.55. «Состояние страха». Фільм пр-ва Польщі. 04.05. Важнейшие события XX века.

ПОЛЬША-II
 16.50. Программа на вечер. 17.00. Артист и его мир. 17.30. Панорама. 17.35. Спорт. 17.45. Розыгрыш лото. 17.55. «Приключения Гукки Фина». Серия пр-ва Японии. 18.20. «Дом». Тележурнал. 18.40. Летний журнал. 19.00. Местная программа. 19.30. Панорама. 19.35. «Поклонения». Серия пр-ва США. 20.00. Документальный сериал. 21.00. Сериал пр-ва Швеции. 22.00. Панорама. 22.30. Экспресс-репортаж. 23.00. Телетатр. «Е. Онегин». 01.00. Панорама. 01.05. Развлекательная программа.

20, ЧЕТВЕРГ

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
 8.00. Раніца рэспублікі. 8.10. Пад купалам сусвету. 8.25. «У свеце натхнення». Фільм-кажэнды. 9.20. «Мачаха». Мастацкі фільм. 10.10. Пакуль гарыць свечка... 10.35. «Вавака». Кінаарыс. 10.45. Беларускія музычныя весткі. 11.25. ТА «Рэха». 11.45. «Шкловадызмалышчы з Бярозку». Кінаарыс. 11.50. «Эпіцэнтр. Новая канстытуцыя: якой яна будзе? 13.30. Навіны. 13.40. Кінанасталёгія. «Людзі і звычкі». Мастацкі фільм. 1-я серыя. 15.15. «Спявае Назарый Ярамчук». Фільм-кажэнды. 15.35. «Назаянка ў Сонечным горадзе». Мультифильм. 1—3-я серыі. 16.30. Вяўленнае мастацтва. 4-ы клас. 16.55. «Белы аўтамабіль». «Сіношчыні калодзеж». Кароткаметражныя фільмы для дзяцей. 17.50. Тэлебярэжа. 18.00. Дзёньнік Прынямання (Гр.). 18.25. Крымінал-стоп (Гр.). 19.00. Футбол. Чэмпіятат Беларусі. «Дынама» (Мінск) — «Неман» (Гродна). 2-гі тайм. 19.50. Пацізны ўрада. 20.35. Зачытайце мае пісьмо... 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.35. «Мачаха». 22.25. Творчае маладзёжнае аб'яднанне «Крок» прадстаўляе... 23.45. На сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь. Пасля заканчэння — Пад купалам сусвету.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
 5.00. 8.00. 11.00. 14.00. 17.00. 20.00. 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фірма гарантуе. 8.25. Премьера художественного фильма «Просто Мария» (Мексика). 9.10. До дворца на Садовом кольце. 9.40. 15.50. Джем. 10.10. 17.25. До 16 и старше. 10.50. 01.10. Пресс-экспресс. 11.20. «Старший сын». Художественный фильм. 1-я и 2-я серыі. 13.30. «Мальчик и ворон». Научно-популярный фильм. 13.50. 15.15. Мультифильм. 14.25. Теле-мист. 15.10. Блокнот. 16.20. Это вы можете. 18.05. Погода. 18.10. «Просто Мария». 18.55. Русский мир. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Лотто «Миллион». 22.10. «Избранное». Художественно-познавательная программа. «Отечественные записки». Возрождение старого журнала. «След». Сергей Капича в очевидном, невероятном и без них; «Вполголоса». От Высоцкого к Высоцкому; «Неизвестное кино Сергея Параджанова». 23.20. Однажды в мае. 23.45. Бессонница. 00.30. 100 градусов.

КАНАЛ «РОССИЯ»
 7.00. 13.00. Вести. 7.25. Время деловых людей. 7.55. Мульти-пульти. 8.10. Прок. 9.05. Параллели. 9.20. Наш сад. 9.50. Тишина № 9. 10.50. Досуг. 11.05. Художественный телефильм «Санта-Барбара». 169-я серия. 11.55. Открытый мир. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Поют драматические актеры. 15.00. Терминал. 15.35. Там-там-новости. 15.45. Языки, образование, культура. 16.45. Трансфер. 17.00. Обратный адрес. 17.30. М-трест. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Экспонент представляет. 19.30. «Санта-Барбара». 170-я серия. 20.20. Хроно. 20.50. «Осоро». Мультифильм для взрослых. 21.00. Аз есмь. 21.30. Поэт Александр Блокский. 22.20. Звезды говорят. 22.25. Спортивная карусель. 22.30. Экран криминальных сообщений. 23.00. Музыкальный экзамен. 00.00. Новый дивертисмент.

ПОЛЬША-I
 7.00. «Состояние страха». Серия пр-ва Польши. 9.05. «Клиника в Шарцвальде». Серия пр-ва Германии. 10.00. Новости. 10.10. Мама и я. 10.25. Дошкольники дома. 10.50. Поговорим о детях. 11.00. «Клуб «Парадайз». Серия пр-ва США. 11.50. Сто лет. 12.00. С верой в новое. 12.30. Военно-документальная программа. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.50. Подводная одаесса команды Кусто. 14.40. Экологическая программа. 15.00. Не только динозавры. 15.20. Животные мира. 16.05. Через моря и льды. 16.35. Мы взрослые. 17.00. Программа на вечер. 17.05. Программа для молодежи. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.25. «Клиника в Шарцвальде». Серия пр-ва Германии. 19.10. Католический журнал. 19.30. Повесть с минного поля. 19.45. Сатирическая программа. 20.00. Музыкальный ящик. 20.10. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. «Клуб «Парадайз». Серия пр-ва США. 22.10. Только в первой программе. 22.30. Фестиваль песни Вроцлав-93. 23.15. Пегас. 23.45. Новости. 00.00. Музыкальная программа. 00.10. Большие споры поляков. 00.40. Спокойной ночи. 00.45. Горючая линия. 00.55. Я это люблю. 02.15. «Райская птица». Фільм пр-ва Польщі. 03.45. Документальный фильм.

ПОЛЬША-II
 16.00. Программа для молодежи. 16.25. Документальный фильм. 16.55. Программа на вечер. 17.00. Большой матч. 17.30. Панорама. 17.35. Повторение прошлого. 17.50. Жизнь в зоопарке. 18.15. Мультихобби. 18.50. Публицистическая программа. 19.00. Местная программа. 19.30. Панорама. 19.35. «Поклонения». Серия пр-ва США. 20.00. Репортаж из Сараево. 20.30. Рисунок. 21.00. Познавательная музыкальная весна. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.45. Колесо фортуны. 23.20. «Женщина под давлением». Фільм пр-ва США.

21, ПЯТНИЦА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
 8.00. Раніца рэспублікі. 8.10. Пад купалам сусвету. 8.25. Тэлефільм «Непраўдзівая каліна». «Свет у гліне». 9.00. Вяўленнае мастацтва. 4-ы клас. 9.20. «Мачаха». Мастацкі фільм. 10.10. Пацізны ўрада. (Гр.). 2-гі тайм. Чэмпіятат Беларусі. «Дынама» (Мінск) — «Неман» (Гродна). 2-гі тайм. 13.30. Навіны. 13.40. Кінанасталёгія. «Людзі і звычкі». Мастацкі фільм. 2-я серыя. 15.25. «Бюро знаходак». Мультифильм. 1—4-я серыі. 16.00. «Мёртвыя зыбы». Навукова-папулярны фільм. 16.35. «Ласка». Літаратурна-мастацкі відэаканал для школьнікаў. 17.35. Дзёньнік Прынямання. (Гр.). 18.10. Абласныя навіны. (Магілёў). 19.10. «3108». Конкурс песні. 19.40. «Дзедака за рэпку...». Парады агароднікаў. 20.10. Жывём на зямлі адной (Гр.). 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.35. «Каміла». Мастацкі фільм. (Аргенціна, Іспанія). 23.15. Ніка. 23.30. На сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь. Пасля заканчэння — Тэлебярэжа; Пад купалам сусвету.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
 5.00. 8.00. 11.00. 14.00. 17.00. 20.00. 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фірма гарантуе. 8.20. 15.10. Художественный фильм «Приключения желтого чемоданчика». 9.50. «Алтай. Времена года». Телевизионный документальный фильм. 10.00. Клуб путешественников (с сурдопереводом). 10.50. 01.15. Пресс-экспресс. 11.20. «Изобретение вальса». Фільм-спектакль. 13.50. «Два жулика». Мультифильм. 14.25. Бридж. 14.50. Бизнес-класс. 15.05. Блокнот. 16.40. Новые имена. 16.50. Дело. 17.20. Межгосударственный телеканал «Останкино» представляет программу «Стороны света». 17.40. Погода. 17.45. Человек и закон. 18.15. Вагон «03». 18.45. Поле чудес. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Человек недели. 20.55. Премьера художественного фильма «Привидения в наследство». 1-я серия. (Франция, Испания). 22.30. ВИД представляет: Политбюро, Музобоз, Автошоу, Площадка обоза.

КАНАЛ «РОССИЯ»
 7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.25. Время деловых людей. 7.55. Голос Азии-93. 8.20. Пилгрим. 9.05. Неизвестная вселенная. 9.35. Музыкальный экзамен. 10.35. Досуг. 10.50. Художественный телефильм «Санта-Барбара». 170-я серия. 11.40. В мире животных. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Ижид. 13.55. Зигзаг удачи. 14.55. Телесериал. 15.25. Там-там-новости. 15.40. Студия «Рост». 16.10. Приглашение к романсу. 16.55. «Сослан на планету Земля».

Художественный фильм. 11-я серия. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Премьера телеэкрана. «Цена невесты». Художественный фильм. (Евразия-ТВ). 21.05. «К-2». «Абзацы». 22.00. Звезды говорят. 22.25. Спортивная карусель. 22.30. Волейбол. Первенство мировой лиги. Россия — США. 23.30. Центр Стаса Намина. (Эс-эн-си) представляет...

ПОЛЬША-I
 7.00. Кофе или чай. 10.00. Новости. 10.10. Мама и я. 10.20. Дошкольники дома. 11.00. «Ночь — мое королевство». Фільм пр-ва Францыі. 12.45. Четверть часа на экране. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Только у нас. 13.55. Тема дня. 14.00. Иная школа. 14.30. Документальный сериал. 14.55. О поэзии. 15.10. Телепластикон. 15.30. Вокруг книги. 15.45. Ответы на каждый вопрос. 16.00. Состояние души. 16.15. Такая жизнь. 16.35. Если не Оксфорд, то что? 16.55. Какая школа? 17.00. Программа на вечер. 17.05. Для детей. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Важнейшие события XX века. 19.00. Право и бесправие. 19.20. Свидание «в темноту». 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. «Десять заповедей». Фільм пр-ва США. 23.05. Публицистическая программа. 23.45. Вечерние новости. 00.00. Музыкальная программа. 00.10. Документальный фильм. 01.20. Горючая линия. 01.30. Сага французской песни. 02.25. Агнешка Оссека приглашает. 03.15. «На неприятности... Беднарский». Сериал пр-ва Польши. 04.05. Программа французского телевидения.

ПОЛЬША-II
 16.20. Программа на вечер. 17.00. Программа для молодежи. 17.30. Панорама. 17.35. Спорт. 17.50. Мультисериал. 18.20. «Кат и Алли». Сериал пр-ва США. 18.45. Балетная программа. 19.00. Местная программа. 19.30. Панорама. 22.30. Спорт. 22.45. Колесо фортуны. 23.20. Подстрекатель. Фільм пр-ва Фран

14—20 траўня 1993 г.

8

АПОШНЯЯ СТАРОНКА

Сёмы раз у сьвяточны дзень Перамогі прайшла стокіламетровая велогонка, прысьвечаная Гэрою Савецкага Саюза І. С. Елкіну. На маршрут Горадня — Лунна — Скідаль — Горадня выйшлі каля п'ятдзяці маладых велогончыкаў з усіх вобласцей Беларусі.

На здымку: зборня Горадні за некалькі хвілін перад стартам.

Выстаўка кошак

22—23 траўня ў кінатэатры «Гродна» ладзіцца выстаўка кошак. На ёй, шаноўшыя гаспадары Мурлык, вы зможаце падабраць жаніха або нявесту сваім пітомцам. Калі ваша Мурка прынесла патомства — нясіце іх таксама на выстаўку. Тут яны, магчыма, знойдуць будучага гаспадара.

Заяўкі прымаюцца ў памяшканьні ГДК па вул. Дзяржынскага, 1 у чацьвер і пятніцу з 19 да 21 гадзіны да 22 траўня.

На выстаўцы будуць прадстаўлены самалійская, балінэзійская, сіямская, пэрсідзкая, ангорская, руская блакітная, картэзіянская, брытанская й іншыя рэдкія пароды.

Чакаем вас, аматары катой і кошак!

Вывучаюць рамёствы

У гарадзенскім Доме народнай творчасці прайшоў навукова-практычны сэмінары па вывучэнню работнікамі ўстаноў культуры вобласці традыцый народнага мастацтва Гарадзеншчыны.

Сваімі сакрэтамі й прафэсійнымі ведамі дзяліліся народныя майстры А. Храмкова, Ф. Шунэйка з дачкою Аленай, Тамара й Яўген Блудавы, У. Церабун, А. Аўчынін і многія іншыя. На чарзе сэмінары па вывучэнню спадчыны Гарадзеншчыны, які плануецца правесці для бібліятэкараў у верасні.

Г. АСТРОУСКИ.

АБВЕСТКА

Беларусь чакае тваёй дапамогі!

Запрашаем на мітынг-канцэрт 18 траўня а 19 гадзіне на плошчу перад гарвыканкамам, каб далучыць свой голас да пратэсту супраць зьдзеку над тваёй Бацькаўшчынай з боку камуністычнага Вярхоўнага Савету й ураду.

ТВОЙ ГОЛАС — РАШАЮЧЫ!!!

У праграме канцэрта песні беларускіх бардаў, выступіць хор «Бацькаўшчына», і іншыя.

Каардынацыйная рада дэмакратычных сіл.

Малое вытворча-камэрцыйнае прадпрыемства «ГЕРА»

запрашае да супрацоўніцтва беларускіх і замежных фірм у вобласці турызму, гандлю й вытворчасці, а таксама камэрцыйнага бізнэсу, часовыя працоўныя калоніі.

Прымаем да разгляду розныя камэрцыйныя прапановы.

Наш адрас: г. Горадня, вул. Міцкевіча, 8. Тэлефоны: 45-34-85, 47-35-89. Факс: 96-73-22 (Гера).

Рынак зелянее

Апошнімі днямі на гарадзенскім торжышчы значна прыбавілася гародніны. Праўда, пакуль далёка не таннай, затое з вітамінамі, якіх так не хапае пасля зімы.

Цэны на прадукты харчавання, як і раней, змяняюцца то ў адзін, то ў другі бок, затое далёка паднімаецца ўгару. Яго курс у адносінах да рубля апошнімі выхаднымі склаў 900—910 рублёў.

Цэны на некаторыя харчовыя тавары на Гарадзенскім торжышчы за апошнія выхадныя:

Сьвініна, 1 кг — ад 600 да 2000 руб.
Цяляціна, 1 кг — ад 400 да 1200 руб.
Вэнджаніна, 1 кг — ад 1300 да 1500 руб.
Шынка собская, 1 кг — ад 1100 да 1800 руб.
Сала салёнае, 1 кг — ад 600 да 650 руб.
Бараніна, 1 кг — ад 600 да 1000 руб.
Яйкі, дзесяткі — 170—200 руб.
Масла сьметанковае, 250 г — 220 руб.
Сыр «Расейскі», 1 кг — 1200 руб.
Алей, 1 л — 350—380 руб.
Курыца, 1 шт. — 1500—2000 руб.
Морква, 1 кг — 180—200 руб.
Бульба, 1 кг — 25—30 руб.
Капуста, 1 кг — 200—250 руб.
Цыбуля, 1 кг — 50—60 руб.
Цыбуля зялёная, пучок — 20—25 руб.
Рэзька, пучок — 70—80 руб.
Гуркі, 1 кг — 600 руб.
Яблыкі, 1 кг — 250—300 руб.
Бананы, 1 шт. — 200 руб.
Мёд, 1 кг — 1500 руб.
Тытунь, 1 кг — 350 руб.
Ружы, 1 шт. — ад 250 да 400 руб.
Гарэлка, 1 бут. — 500 руб.
Даляр ЗША — 900—910 руб.

М. ЖЫЛЕУСКАЯ.

3 крымінальнай хронікі

Весткі з КПП

На аб'ездной дарозе каля в. Беньяконі Воранаўскага раёна затрымана машына ЗІЛ-130, у якой знаходзілася каля тony каляровага мэталу. Правозіў гэты каштоўны груз жыхар Летуві.

На КПП «Парэчка» ў Грамадзяніна Расей Гарбунова, які перасякаў беларускую мяжу на асабістыя «Жыгулях», сканфіскавана шэсьць дыскаў да аўтамашыны ВАЗ.

Гараць лясы

На жаль, з наступленьнем цёплых дзён зачасцілі выпадкі пажараў у лесе. Так, у Лідзкім раёне побач з в. Манцэвічы выгарэў хваёвы лес на плошчы ў адзін гэктар. На мінулым тыдні адбылося самазагараньне лесу ў Бярозаўскім лясніцтве й кустарнікаў у Воранаўскім раёне.

Асьцярожна: фальшыўка

У абменным пункце камэрцыйнага банку «Комплекс» у Горадні жанчына

3 магілы маці Райніса

Бадай што самай значнай падзеяй сумнага 26-га красавіка ў Менску стала аднаўленьне бронзавых літараў і крыжа на мэмарыяльным знаку ахвярам Чарнобыля, сфадзеных незадоўга да таго. Хваля вандалізму дакацілася ўжо да Менску. Першымі ахвярамі былі Латвія й памежная з ёю Віцебская вобласць. Гэта маленькая прыбалцкая краіна, да таго ж бедная на каштоўныя выкапні, дамаглася за кошт падобных рэчаў 6-га месца ў сьвеце па экспарце каляровых мэталу.

Ня так даўно са старых Віцебскіх могілак з мэмарыяльнага каменя зьнікла бронзавая дошка, на якой было напісана аб тым, што там пахавана маці вялікага латышкага паэта Яніса Райніса.

«Жоўты»

Менск

Да канца траўня, калі ў Гановэры будзе аддрукаваны ўвесь 10-цітысячны наклад рэкламнага даведніка «Елоў пэйджыс Мінск», наша сталіца стане трэйцім па ліку горадам з былога СССР пасля Масквы й Рыгі, чые прадпрыемствы, банкі, страхавыя кампаніі знойдуць прамы інфармацыйны выхад на міжнародны рынак.

з Гомлі спрабавала збыць фальшывую купюру вартасьцю ў 20 дзялёраў ЗША. Дарэчы, купюра даволі якасна падраблена паліграфічным мэтадам. Узбуджана крымінальная справа.

Скраві трактар

Апошнім часам даводзіцца канстатаваць, што красьці пачалі ня толькі матацыклы й машыны, а й больш цяжкую тэхніку. Так, з тэрыторыі гаража ў в. Жытомля Гарадзенскага раёна знік трактар МТЗ-50, які належаў СГКП «Прагрэс». І дагэтуль яго шукаюць.

Выясняюць адносіны

Яшчэ не забыліся ў Горадні гісторыю з падпальваньнем «Форда», як адбылася чарговая «разборка» у асяроддзі тутэйшых камэрсантаў.

У гадзіну ночы ў кватэру дырэктара аднаго з МП праз вакно ўкінулі ўзрыўное ўстройства. У выніку: выбіта ваконная рама, панішчана хатняя маёмасьць. На шчасьце, абышлося без чалавечых ахвяраў.

А. ІВАНОВ,
сябра прэс-групы УУС.

Хто твой вампір?

АГОНЬ (Авен, Леў, Лучнік)

Агонь — патэнцыйны вампір, яму патрэбны жыццёвыя сілы і ён лёгка можа атрымаць іх ад людзей, якія знаходзяцца побач з ім. Чалавек знака Агню лянуецца атрымліваць энэргію іншымі, больш цяжкімі шляхамі, праз намаганьні духу й цела. Лічыць сябе прыроджаным лідэрам і гаспадаром.

Для Павеатра пры сутыкненьні з Агнём небяспечна практычна няма, бо яно здольна выхапіць частку энэргіі ў самога Агню, не вельмі спакойна аддаючы свае сілы чужым. Яны роўныя й захоўваюць біяэнэрге-

тычны парытэт, адчуваючы сілу іншага і не прэтэндуючы на бязкрыўдную магчымасьць пажывіцца за кошт свайго субьседніка. Яны адчуваюць узаемнасьць і таму паважаюць і любяць адзін аднаго. Бываюць і нягоды, напрыклад, калі жанчына пад знакам актыўнага Агню (Леў, 20 ліпеня — 19 жніўня) пакахала мужчыну, які нарадзіўся (20 студзеня — 19 лютага, Воднік) — гэта актыўнае Павеатра. Наўрад ці тут будзе глыбокае ўзаемнасьць, бо «вогненна» пані раптам спадабаецца актыўнаму «павеатранаму» мужчыне, толькі добрага фіналу

не чакайце. Усё таму, што яна не зможа ўстрымацца ад спакусы забраць чужыя сілы, нават ад актыўнага Павеатра. А ці захоча яно быць ахвярай такога крадзяжу?

У Агня з Агнём справы абстаяць добра, але пажадана, каб мужчыны Агню паменш кантактавалі з жанчынамі актыўнага Агню (жнівеньскія), бо не выключана магчымасьць крадзяжу пажыўных сіл гэтых спадароў іх жасяброўкамі, больш таго мужам і жонкай. Так што падумайце, мужчыны!

Падрыхтаваў
А. КАНДРАШОУ.

«ПАГОНЯ»

Рэдактар С. АСТРАУЦОУ

Заснавальнік: культурна-асьветніцкі фонд «Бацькаўшчына»

Адрас рэдакцыі: 230023, г. Горадня, вул. Дамініканская, 1.
Тэлефоны: 45-29-96, 45-41-83.
Газэта выдаецца штотыдзень па пятніцах.
Індэкс 63124. Ліцэнзія № 465.
Фотанабор, афсэты друк.
Гарадзенская вобласная ўзбуйненая друкарня: 230003, г. Горадня, вул. Паліграфістаў, 4.

Падпісана да друку 13.V.1993 г.

Тыраж 3400 паасобнікаў Замова 2368